

Siedem groszy

WIADOMOŚCI ZE ŚWIATA - NAJCIEKAWSZE PROCESY SENSACYJNA POWIEŚĆ

dziennik ilustrowany dla wszystkich o wszystkim

Zwycięstwo list narodowych w wyborach samorządowych w Wielkopolsce i na Pomorzu

Poznań, 27 listopada.
Niedzielne wybory tak w Województwie Poznańskim jak i Pomorskiem, przeszły w zupełnym spokoju.

W Poznaniu na 64 radnych Str. N. uzyskało 35 mandatów, sanacja 26 i N. P. R. 3 mandaty. Możliwe są jeszcze drobne zmiany, ponieważ w dwóch okręgach dotąd nie obliczono ostatecznie głosów. Wszystkie pozostałe stronnictwa nie uzyskały żadnych mandatów.

N. P. R. zawdzięcza swoje mandaty Str. N., które oddało swoje głosy na N. P. R. w okręgu 5-tym, gdzie lista Stron. Narodowego została unieważniona. Komisje wyborcze unieważniły w Poznaniu około 3 tys. głosów. Według dotychczasowych obliczeń w poszczególnych okręgach w Poznaniu wybrano

w okręgu pierwszym sanacja 3 mandaty, Str. N. 2 mandaty;

w okręgu 2 sanacja jeden mandat, Str. N. 3 mandaty;

w okręgu 3 obliczeń jeszcze nie ukończono. Prawdopodobnie sanacja 5 mandatów, a Str. N. 11 mandatów;

w okręgu 4 sanacja 3 mandaty, Str. N. 2 mandaty;

w okręgu 5 sanacja jeden mandat, N. P. R., 3 mandaty;

w okręgu 6 sanacja 4 mandaty, Str. N. 5 mandatów;

w okręgu 7 sanacja 3 mandaty, Str. N. 2 mandaty.

w okręgu 8 sanacja 3 mandaty, Str. N. 5 mandatów;

w okręgu 9 sanacja 3 mandaty, Str. N. 5 mandatów.

Bydgoszcz. Sanacja 15 mandatów, Ch. D. i N. P. R. 18 mandatów, Str. N. 13 m.

Nakło. NPR. i PPS. 10 mandatów, Sanacja 8 mandatów, Str. N. 5 mandatów, Niemcy 1 mandat.

Inowrocław. Sanacja 11 mandatów, Ch. D. i Str. N. 13 mandatów, PPS. 8 m.

Kruszwica. Ch. D. i Str. N. 7 mandatów, Sanacja 5 mandatów.

Grudziądz. Sanacja 25 mandatów, Str. N. 8 mandatów, PPS. 7 mandatów.

Leszno. Sanacja 11 mandatów, Str. N. 7 mandatów, Ch. D. 2 mand., lokatorzy (sanacja) 4 mandaty.

Wolsztyn. Sanacja 5 mandatów, Str. N. 7 mandatów.

Kościan. Str. N. 14 mandatów, Sanacja 10 mandatów.

Śmigiel. Str. N. 7 mandatów, Sanacja 3 mandaty, NPR. dwa mandaty, Niemcy 2 mandaty.

Rawicz. Sanacja 9, Str. N. 11 mand.

Mogilno. Str. N., NPR. i Ch. D. 10 mandatów, Sanacja 6 mandatów.

Koronowo. Sanacja 6 mandatów, Str. N. 5 mandatów, Ch. D. 1 mandat i NPR. 4 mandaty.

Margonin. Sanacja 11, Niemcy jeden mandat.

Czornków. Sanacja 9 mandatów, Str. N. jeden mandat, bezpartyjni 2 mandaty.

Kłosko. Sanacja 5 mandatów, Str. N. 5 mandatów bezpartyjni 2 mandaty.

Koźmin. Sanacja 9 mandatów, Str. N. 4 mandaty, NPR. jeden mandat, bezpartyjni dwa mandaty.

Sieraków. Sanacja 12 mandatów.

Jutrosin. Sanacja 7 mandatów, Str. N. 4 mandaty, Niemcy jeden mandat.

Dołsk. Sanacja 9 mand., Str. N. dwa mandaty, bezpartyjni jeden mandat.

Książ. Sanacja 9 mandatów, Str. N. 3 mandaty.

Kostrzyn. Sanacja 8 mandatów, Str. N. 4 mandaty.

Wyrzysk. Sanacja 9 mandatów, NPR. dwa mandaty, Niemcy jeden mandat.

Łobryznica. Sanacja 8 mandatów, Str. N. dwa mandaty, Ch. D. jeden, N. P. R. jeden mandat, Niemcy jeden mandat.

Janowiec. Sanacja 4 mandaty, Str. N. 6 mandatów, Z. Z. P. 2 mandaty.

Wieleń nad Notecią. Sanacja 7 mand., Str. N. 4, Niemcy jeden mandat.

Gostyń. Sanacja 4 mandaty, Str. N. 8 mandatów, NPR. 4 mandaty.

Poniec. Sanacja 4 mandaty, Str. N. 7 mandatów, Niemcy jeden mandat.

Krobia. Sanacja 4 mandaty, Str. N. 7 mandatów, bezpartyjni jeden mandat.

Nowe Miasto. Sanacja 3 mandaty, Str. N. 6 mandatów, NPR. 3 mandaty.

Ostrzeszów. Sanacja 9 mandatów, Str. N. 7 mandatów.

Krzywiń. Sanacja 7 mandatów, Str. N. 5 mandatów.

Międzychód. Sanacja 8 mandatów, Str. N. 8 mandatów.

Kruszwica. Sanacja 5 mandatów, Str. N. 7 mandatów.

Gębice. Sanacja 12 mandatów.

Pakość. Sanacja 12 mandatów.

Nowy Tomyśl. Sanacja 7 mandatów, bezpartyjni 3 mandaty, Niemcy 2 mand.

Lwówek. Sanacja 4 mandaty, Str. N. 8 mandatów.

Grodzisk. Sanacja 7 mandatów, Str. N. 9 mandatów.

Zbąszyń. Sanacja 10 mandatów, Str. N. 6 mandatów.

Murowana Goślina. Sanacja 4 mand., Str. N. 7 mandatów, NPR. jeden mandat.

Sulmierzyce. Sanacja 5 mandatów, Str. N. 5 mandatów.

Raszków. Sanacja 6 mandatów, Str. N. 6 mandatów.

Swarzędz. Sanacja 5 mandatów, Str. N. 6 mandatów, Niemcy 1 mandat.

Bojanowo. Sanacja 4 mandaty, Str. N. 4 mandaty, Niemcy 4 mandaty.

Miejska Górka. Sanacja 2 mandaty, Str. N. 3 mandaty, NPR. 4 mandaty, Niemcy jeden mandat, lista obywatelska dwa mandaty.

Środa. Sanacja 4 mandaty, Str. N. 9 mandatów, PPS. 3 mandaty.

Rakoniewice. Sanacja 4 mandaty, Str. N. 6 mandatów, Niemcy 2 mandaty.

Żnin. Sanacja 11 mandatów, Str. N. 5 mandatów.

Buk. Sanacja 4 mandaty, Str. N. 7 mandatów.

Wolsztyn. Sanacja 5 mandatów, Str. N. 7 mandatów.

Strzelno. Sanacja 14 mandatów, Str. N. 2 mandaty.

Szamotuły. Sanacja 4 mandaty, Str. N. 8 mandatów.

Czempin. Sanacja 8 mandatów, Str. N. 4 mandaty.

Oborniki. Sanacja 7, Str. N. 9.

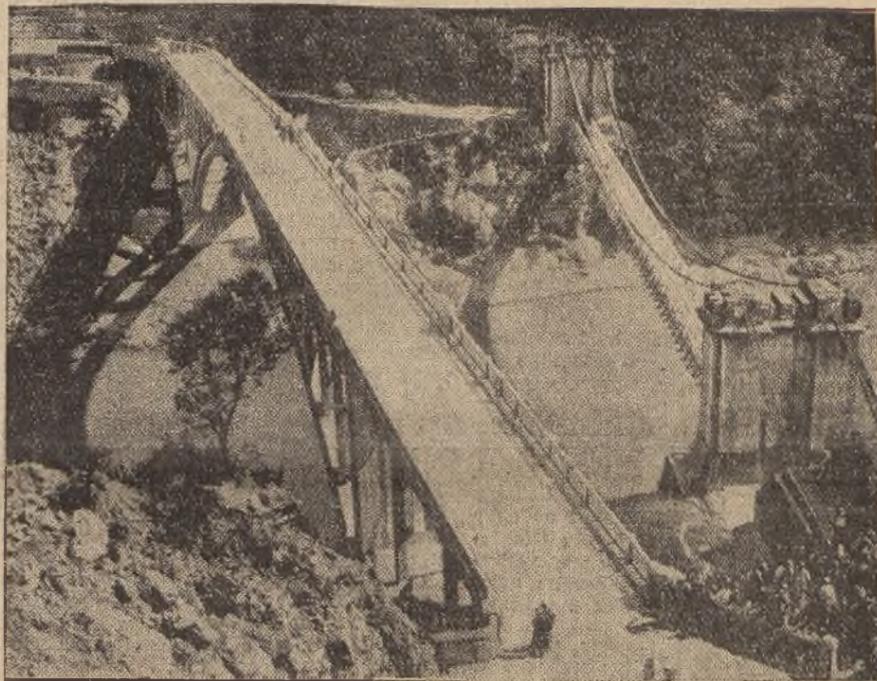
Kępno. Sanacja 7, Str. N. 7, NPR. 2.

Jarocin. Sanacja 9, Str. N. 6, NPR. 1.

Rogoźno. Sanacja 4, Str. N. 9, NPR. 2, Niemcy 1.

Września. Sanacja 7, Str. N. 9.

Gniezno. Sanacja 9, Str. N. 15, NPR. 6.

Most, łączący angielskie Indie z Tybetem. W miejsce starego mostu - wiszącego (na rycinie po stronie prawej), zbudowanego w roku 1880 ponad rzeczną doliną Teesta, oddano w tych dniach do użytku publicznego nowoczesny lukowy most żelbetonowy (na rycinie po lewej stronie).

Ostrów: Sanacja 12, Str. N. 9, PPS. 2, NPR. 1.

Odolanów: Sanacja 6, Str. N. 6.

Lidzbark: Sanacja 2, NPR. 5, Str. N. 2.

Brodnica: Sanacja 10, NPR. 1, Str. N. 5.

Świecie: Sanacja 7, PPS. 1, Str. N. 8.

Chełmno: Sanacja 7, NPR. 1, PPS. Centralny Komitet Wykonawczy 2, Str. N. 11.

Kościerzyna: Sanacja 10, NPR. 4, Związek Lokatorów 4, Str. N. 2.

Kartuzy: Sanacja 8, NPR. 2, Str. N. 6.

Pełplin: Sanacja 6, Str. N. 6.

Krotoszyn: Sanacja 8, Str. N. 16.

Kurnik: Sanacja 4, Str. N. 8.

Wągrowiec: Sanacja 2, Str. N. 8, N. P. R. 6.

Miłostaw: Sanacja 3, Str. N. 9.

Witkowo: Sanacja 4, Str. N. 8.

Pleszew: Sanacja 8, Str. N. 8.

Trzemeszno: Sanacja 5, Str. N. 11.

Borek: Sanacja 4, Str. N. 7, NPR. 1.

Opalenica: Sanacja 7, Str. N. 5.

Pniewy: Sanacja 4, Str. N. 8.

Toruń: Sanacja 19, Str. N. 16, NPR. 4.

Chełmża: Sanacja 8, Str. N. 14, NPR. 1 i PPS. 1.

Olbrzymich rozmiarów pożar sygnałem do zamachu stanu w Hiszpanii

Madryt, 27 listopada.

Polícia hiszpańska wykryła w Haesca spisek anarchistyczno-syndykalistyczny, którego członkowie zamierzali w poniedziałek dokonać zamachu stanu. Spryski, w których posiałaniu znaleziono różnego rodzaju broń oraz bomby gazowe i wzniciające pożar, zamierzali wysadzić w powietrze wszystkie mosty i w ten sposób uniemożliwić jakkolwiek ko-

munikację. Przedtem jeszcze miały być przerwane połączenia telegraficzne i telefoniczne.

Spiskowcy celem odwrócenia uwagi policji i wojska zamierzali wznieść w śródmieściu wielkich rozmiarów pożar.

W Bilbao odkryła policja tajny magazyn amunicyjny i w związku z tem dokonała szeregu aresztowań wśród socjalistów.

Pięć osób w samochodzie wpadło pod pociąg

Berlin, 27 listopada.

Jak donoszą z Norymbergii, w niedzielę wieczorem auto, w którym znajdowało się pięć osób, na przejeździe kolejowym

wpadło pod nadjeżdżający właśnie pociąg. Auto zaczepiło się o jeden z wozów towarowych i pociąg ciągnął je na przestrzeni kilkudziesięciu metrów. Dwie osoby poniosły śmierć na miejscu, zaś trzy odniosły ciężkie rany.

Kolejarz sfiingował napad rabunkowy

Wskutek eksplozji kapiszonu postradał 5 palcy

Dn. 25 bm. o godz. 18.30 powiadomiono Komisariat policji w Zależu, że tegoż dnia o godz. 18 dwóch nieznanymi sprawców miało dokonać zbrojnego napadu ra-

bunkowego na 53-letniego kolejarza Józefa, Lepicha, zam. w Zależu (Ks. Pościecha 13), który w czasie tym pełnił służbę na stawidle przy ul. Bocheńskiego w Zależu.

W toku dochodzeń policyjnych ustalono jednak, że napadu żadnego nie dokona-

no, lecz, że Lepich manipulował kapiszonym od materiału wybuchowego przy czym kapiszon eksplodował, urywając mu 3 palce u lewej i dwa prawej ręki.

Lepicha odstawiono do szpitala miejskiego w Katowicach, gdzie pozostaje pod dalszą opieką lekarską.

Wtorek 28 listopada 1933
Dzisiaj: Grzegorz
Jutro: Saturnina
Wschód słońca: g. 7 m. 42
Zachód: g. 15 m. 52
Długość dnia: g. 8 m. 10

Kronika Śląska

Redakcja i administracja: Katowice, ulica Sobieskiego 11.

REPERTUAR TEATRU POLSKIEGO W KATOWICACH.

WTOREK: o g. 20 „Pieniądze to nie wszystko”.
ŚRODA: o g. 20 „Horsztyński” (uroczystość listopadowa).

CZWARTEK: o g. 20 „Lampka oliwna” (premiera).

KINA NA ŚLASKU:

KATOWICE. Capitol: „F. 13”. Casino: „Selgana przez los”. Colosseum: „Tajemnica siostry Angelli”. Palace: „Dlaczego zgrzeszyłam”. Rialto: „Świat słucha”. Union: „Sterowiec L. A. 3”.

KRÓL. HUTA. Apollo: „General Czeng” i „Tajemne moce”. Colosseum: „Chandu” i „Pod czarem Neapolu”. Romy: „W pogoni za księżycem” i „Taka to wolność”.

BIELSKO. Apollo: „Komenda serca”. Miejskie: „Czarująca noc”.

BIALA. Miejskie: „Selgani ludzie”.

RADJO:

ŚRODA, 29 LISTOPADA 1933 R.

Katowice. 7,00 „Kiedy rano wstają zorze”. 7,05 Gimnastyka. 7,20 Muzyka. 7,52 Chwilka gospodarstwa domowego. 11,57 Sygnał czasu. 12,05 Muzyka. 13,05 Wiadomości meteorologiczne. 15,20 Cudota Giełdy w Katowicach. 15,25 Ekspert polski. 15,40 Muzyka. 16,05 Słuchowisko dla dzieci. 16,40 Skrzynka pocztowa. 16,55 Koncert orkiestry jazzowej. 17,50 Muzyka. 18,00 „W ormalńskim gnieździe”. 18,20 „Tańce artystyczne w różnych wiekach”. 19,10 Emil Zegadłowicz „Współczesna kawiarenka”. 19,25 „Poezja książek”. 20,00 Koncert muzyki polskiej. 21,00 „Potęga książki” — Ferdynand Ossendowski. 22,15 Muzyka taneczna. 23,00 Skrzynka pocztowa w języku francuskim.

— Z SEJMU ŚLĄSKIEGO. Posiedzenie plenarne Sejmu Śląskiego, wyznaczone poprzednio na dzień 5 grudnia, odłożone zostało na wtorek, 12 grudnia. Na porządku dziennym znajduje się m. in. sprawa wyboru członków Rady Wojewódzkiej.

— KRADZIEŻ SAMOCHODU. W czasie, gdy 25 bm. w południe zsofer Józef Ucher z Katowic bawił w restauracji Hageki na ulicy Kościuszki w Katowicach, zawodowy złodziej Eryk i Franciszek Bogaczy z Bogucic skradli stojący przed lokalem samochód i odjechali w kierunku Chorzowa, gdzie w lesie go uszkodził i pozostawił.

— KSIAŻECZKA INWALIDZKA I 80 ZŁ. Dn. 21 bm. niejaki Jonek z Król. Huty (Skargi 25) skradł z mieszkania inwalidy Leopolda Zielińskiego z Król. Huty (Krzyżowa 22) jego książeczkę inwalidzką, na którą pobrał 24 bm. rentę inwalidzką w wys. 80 zł, z kasy Spółki Brackiej w Król. Hucie.

— SPRAWA KRADZIEŻY W BIURACH „JUNGDEUTSCHE PARTEI”. W związku z stałą kradzieżami pieniędzy w biurach „Jungd. Partei” w Król. Hucie, aresztowano jako silnie podejrzanego o ich popełnienie prezesa „Jungd. Partei” Hermana Magierę z Król. Huty.

— POŻAR. 26 bm. wybuchł groźny pożar w stodole Jerzego Hudźca w Zbytkowie pow. Bielsko. Pożar strawił stodołę wraz z narzędziami rolniczymi, wyrządzając szkodę na przeszło 3.000 zł. Zachodził podejrzenie, że pożar został spowodowany przez podłożenie.

— STRZELANINA W CZASIE AWANTURY. Policja Państwowa w Białej aresztowała 24 bm. 23-letniego Józefa Bylicę z Targanicy pow. Wadowice, karanego kilkakrotnie za rozmaite przestępstwa. Ostatnio, 23 bm. o godz. 22 w czasie sprzeczki, powstałej w Białej przy ul. Asnyka pomiędzy Władysławem Bednarskim, Alfredem Kaczmarczykiem i Andrzejem Kocurem z jednej strony, a Wiktoorem Sikorą, Karolem Baściukiem i Józefem Bylicą z drugiej strony, ten ostatni dał 4 strzały rewolwerowe w kierunku przeciwników. Skutkiem strzałów, oddanych przez Bylicę, został ranni ludźle niezamieszani wogóle w kłótnię a to Józef Strzemszak, oraz robotnica Anna Plekarczykówna, zam. w Białej ul. Asnyka 408.

— KRADZIEŻ MIESZKANIOWA. Dnia 25. b. m. policja śledcza w Bielsku aresztowała 26-letniego Alfonsa Raubo z Raub, pow. Lida, który w ostatnim czasie popełnił kradzież mieszkaniową na szkodę ks. pułk. Miodońskiego w Bielsku, zabierając rozmaite biżuterie, wartości 500 zł.

— OSZUSTWO. Policja w Bielsku sporządziła doniesienie przeciwko 56-letniemu Franciszkowi Freundowi z Bytomia, zam. w Goduli, ul. Konopnickiej 8, emerytowanemu urzędnikowi kopalnian., o to, że w październiku br. w Bystrzy pow. Bielsko od różnych osób tam zamieszkających, wyłudził podstępnie kwotę 155 zł. pod przyrzeczeniem dostarczenia za te sume węgla.

— STREJK WŁOSKI W ŻYWIECKIEJ FABRYCE PAPIERU „SOLALI”. Na tle zamierzonej przez Dyrekcję Żywieckiej Fabryki Papieru „Solali” w Żywcu 10 proc. obniżki płac robotniczych wybuchł w ub. tygodniu włoski strejk. Robotnicy nie opuszczają warsztatów pracy. Kierownictwo strejku objął p. Matula z Krakowa.

Afera inżyniera Śniegonia z kopalni „Niemcy” Związek Inżynierów ma go skreślić z listy członków

Głośną była swego czasu sprawa dyrektora kopalni „Niemcy” inż. Śniegonia, któremu wytoczono dochodzenia za niewłaściwe i nieprzystojne zachowanie się wobec prokuratora dr. Nowotnego i sędziego dr. Krupińskiego, w chwili gdy wymienieni zjawili się swego czasu w mieszkaniu dyr. Vogta (z koncertu ks. Donnersmarcka) celem zakomunikowania mu decyzji o jego aresztowaniu. Inż. Śniegoń wtrącał się niepowołany do urzędowania prokuratora i sędziego i został wobec tego przez prokuratora wyproszony z mieszkania dyr. Vogta przy pomocy policji.

Rozprawa w tej ciekawej sprawie dotychczas się nie odbyła. W międzyczasie jednak p. inż. Śniegoń ogłosił w wszystkich katowickich czasopiśmie oświadczenie, w których przeprosił prokuratora i sędziego i oświadczył, że złoży na cele humanitarne kwotę 500 zł.

Jak się obecnie dowiadujemy, Związek Inżynierów wytoczył przeciwko p. Śniegońowi osobne postępowanie dyscyplinarne i istnieje tendencja wykluczenia go z tego związku. — Decyzja w tej sprawie zapadnie już w najbliższych dniach.

„Fortuna”, która nie przyniosła fortuny Przedziwna historia dwóch spryclarzy z Królewskiej Huty

W 1931 r. założył niejaki Kwiotek w Król. Hucie Towarzystwo Loteryjne pod firmą „Fortuna”. Po założeniu tego Towarzystwa, Kw. wyprowadził się do Niemiec, wobec czego dwaj jego pomocnicy, niejaki Otokar Kaczmarczyk i Stefan Gelsler z Król. Huty, zamianowali siebie i wzgl. II przewodniczącym Towarzystwa „Fortuna”.

Towarzystwo to miało za cel werbowanie członków, od których miesięcznie pobierano po 3 zł. składkę, poza wstępem, które wynosiło również 3 zł.

Dwie trzecie uzyskanych w ten sposób pieniędzy miały być zużyte na kupno losów loteryjnych, reszta zaś na pokrycie kosztów „administracyjnych”. W ciągu krótkiego czasu zapisało się do Towarzystwa około 200 członków, którzy punktualnie wpłacali swe składki, oczekując z niecierpliwością wielkiej wygranej z Państw. Loterii, mającej być podzieloną między wszystkich członków.

Fortuna jednak niezbyt sprzyjała członkom „Fortuny”, a to dlatego, że zakupywano tylko drobną ilość losów, a resztę zużył „zarząd” na koszt „administracyjny” i „reprezentację”.

W końcu spryklarzy się ludziom dalsze czekanie na „uśmiech szczęścia”, i na żądanie ich przeprowadzono rewizję ksiąg, w wyniku której stwierdzono, że obaj przesi zużyli dla siebie około 1.100 zł.

Osadzeni na ławie oskarżonych obaj tłumaczyli się, że sprzeniewierzeń tych dopuścić się zbiegły do Niemiec Kwiotek. Poza tem zarząd T-wa urządził swego czasu zabawę taneczną, zakończoną poważnym deficytem, który trzeba było pokryć.

W wyniku rozprawy jednak wobec obciążających zeznań świadków i rewizora ksiąg p. Klusa, sąd skazał obu spryclarzy na karę więzienia, K. na 4, a G. na 3 miesiące. Kara ta podlega amnestji.

Kronika Zagłębiowska

Redakcja i administracja: Sosnowiec, 3-go Maja 5.

REPERTUAR TEATRU W SOSNOWCU.

WTOREK: o g. 20,15 „Fanny” (ceny 50 gr. — 1 zł.).

ŚRODA: o g. 20,15 „Spadkobierca” (ceny zmniejszone).

— KONFERENCJA Z LAMPRECHTEM. — Dziś w Inspektoracie pracy w Sosnowcu odbędzie się konferencja, w sprawie sanacji skandalicznych stosunków w fabryce Lamprechta.

— KRADZIEŻ. P. A. Opatońskiemu, przy ul. Kaliskiej 7, skradziono garderobę wartości 250 zł.

— PRZEDSTAWIENIE NA SATURNIE. — W dniu święta Patronki Górników — 4 grudnia, w sali klubu na Saturnie, sekcja sceniczna Młodych Górników odegra sztukę sceniczną „Święta Barbara”. Dochód na bezrobotnych.

— DANCING W SOSNOWCU. Koło absolwentów szkoły Płockiego 2 grudnia urządziło dancing towarzyski, ze współudziałem artystów: Zofii Bałatówny i Henryka Kowalskiego. Do dnia 30 bm. w godzinach od 17—18 zaproszenia telefonicznie można zamawiać — nr. 5-10 w Sosnowcu.

Kronika Częstochowska

Redakcja i Administracja: Częstochowa, ul. N. M. Panny 53, m. 16, tel. 12-08.

TEATR KAMERALNY

Wtorek o g. 20 komedia „Mecenas Bolbec i jego małż.”.

KINA:

Atlantic: „Gracz w szachy” oraz „Długi kłosaćce”.

Eden: „Pleśń serca” i „W blasku księżycy”. Muza: „Kulisy mody” i „Boziemi bohaterowie”.

— NIENAPRZYJEMNA HISTORIA. W czasie pogrzebu śp. Kazimierza Kłoska, naczelnika 2-go Oddziału Ruchu P. K. P. w Częstochowie odprowadzający zwłoki ksiądz zażądał wycofania się z konduktu żałobnego antyreliгиозnej organizacji p. n. „Legion Młodych”, a gdy ta żądaniu odmówiła, zgodził się na dalszy udział lecz ze zwiniętym sztandarem i tylko do bram cmentarza.

— ZWYRODNIALEC. W Częstochowie aresztowano 65-letniego handlarza butek, żyda Herszlika Galstera, zam. przy ul. Targowej 8. Żyd Galster, ojciec kilkorga dorosłych synów i córek, zwabił do swego mieszkania 8—9-letnie dziewczynki, dokonując na nich czynów nierządnych, i okupując ich późniejsze milczenie łakociami.

— O WYKUP RZEŹNI. W dniu 14 stycznia 1934 r. wygasa 9-letni termin dzierżawy Rzeźni Miejskiej w Częstochowie. O ile w tym terminie rzeźnia nie będzie przez miasto wykupiona od T-wa Budowa i Eksploatacji Rzeźni, kontrakt dzierżawny przedłuży się automatycznie na dalsze 9 lat.

— ZMIANY W 7 P. A. Zastępca d-cy 7-go pułku artylerji lekkiej w Częstochowie ppłk. Stanisław Astanowicz mianowany został rejonowym inspektorem koni w Łodzi. Nowym zastępcą d-cy 7 p. a l. został ppłk. dypl. Działo, dotychczasowy szef sztabu 9 Dywizji Piechoty.

— SKAZANIE PRZEMYTNIKÓW. — Sąd Okręgowy w Częstochowie skazał Adama Jelonka i Konstantego Zimowskiego, ujętych swego czasu przez straż graniczną z przemytem 37 kg. tytoniu niemieckiego, po 2 tygodnie aresztu, oraz po 55.870 zł. grzywny z zamianą po 155 dni aresztu.

KUPON

na pierwszorzędną bilet do km w Krakowie. ważny także na premjerę i święta
ważny na dzień 28 listopada 1933 r.
Najmniejszy kupon należy wyciąć i przedłożyć do wymiany na bilet do kina, w Redakcji „Siedem Groszy” w Krakowie ulica Karmelicka nr. 15
Uiszczenie podatku obowiązuje

Kronika Małopolska

Redakcja: Kraków, ul. Karmelicka 19.

REPERTUAR TEATRÓW W KRAKOWIE:

Teatr im J. Słowackiego.

Wtorek — „Stefek”.

Z powodu nagłej niedyspozycji dyr. Juliusza Ostrowskiego, przedstawienia Kordjana musza być odwołane, a repertuar teatru im. J. Słowackiego ulega zmianie. We wtorek, dn. 28 bm. przedstawienie popularne „Stefek”, w środę także przedstawienie popularne — „Stuby pociągowe”. W przygotowaniu premjera sztuki Aleksa dr. Fajko p. t. „Człowiek z teką”.

KINA W KRAKOWIE:

Wanda: „14 Heca” (Tańczący Paryż). Promieć „Purpurowa gondola”. Świt: „Orlątko”. Apollo: „Rozkoszne kłopoty”. Sztuka: „Rewizor”. Ulecha: „Pocztunek przed lustrem”. Atlantik: „Dreyfus”. Adria: „Szpieg w masce”. Stołce: „Mężczyźni w tej chwili”. Dom Żołnierza: „Dr. Jekyll i Mr. Hyde”.

Z OPERY KRAKOWSKIEJ.

Najbliższym przedstawieniem operowym będzie „Człowiek z teką” G. Pucciniego — z gościnnym występem znakomitej naszej śpiewaczki „Ady Sari” i świetnego tenora scen włoskich, Norberta Ardellogo. Partię Musetty śpiewać będzie p. M. Kisielska.

RADJO:

Środa, 29 listopada 1933 r.

Kraków. 11,57 Sygnał czasu. 12,05 Płyty gramofonowe. 12,35 Zebranie Koła Miłośników Książki. 15,25 Wiadomości o ekspozycji polskiej. 15,40 Płyty. 16,05 Słuchowisko dla dzieci. 16,40 Odczyt. 16,55 Orkiestra jazzowa. 17,50 Płyty. 18,00 „W ormalńskim gnieździe”. 18,20 Utwory fortepianowe. 19,05 „Stary Kraków”. 19,20 Rozmaitości. 19,25 Kwadrans poetycki. 19,40 Wiadomości sportowe. 20,00 Koncert poświęcony muzyce polskiej. 22,15 Muzyka lekka.

— WŁAMANIE DO MIESZKANIA. Lejb Kapner, zam. w Krakowie przy ul. Koletek 4, zgłosił, że nieznanymi sprawcy dostali się do jego mieszkania przy pomocy dobranej klucza, skąd skradł srebrne nakrycie stołowe, damski zegarek złoty, sznur pereł i walizkę łączącą wartość około 1.000 zł.

— ZATRZYMANO. Tadeusza Oneckiego, lat 47, za kradzież płaszcza męskiego na szkole Michała Wójcika, zam. w Woli Justowskiej 124. Michała Barana, robotnika, lat 48, zam. w Starej Olszy przy ul. Potockiego 16, za kradzież skóry, wart. 350 zł, na szkodę firmy spedycyjnej „Komitan i Urbach” przy ul. Krakowskiej 6.

— CIEKAWY WYPADEK. W niedzielę, 26 bm. o godz. 9 min. 45 wydarzyła się w Krakowie katastrofa przy ul. Żółkiewskiego. Obok realności Nr 9 zapadła się z najasem jeźdźnia, tworząc jamę na 2 i pół metra, o powierzchni około 3 mtr. kw. Na szczęście podczas katastrofy nikt w tem miejscu się nie znajdował, wobec czego wypadek przeszedł bez ofiar.

— SZAJKA ZŁODZIEI W WIEZIENIU. W Dobczycach pod Krakowem aresztowano: Janą Cebulę, Władysławą Draga i Jana Wojka, trzech znanych wiejskich złodziei, przy których znaleziono narzędzia do włamań oraz nabite rewolwery.

6 miesięcy więzienia za pomoc w dezercji

Dn. 27 bm. odbyła się w sądzie okręgu w Katowicach rozprawa przeciwko Pawłowi Hadasiowi, oskarżonemu o udzielenie pomocy w dezercji. W wyniku rozprawy zapadł wyrok, skazujący Hadasia na podstawie ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej na 6 mies. więzienia z zaliczeniem aresztu śledczego.

Abonujcie „Siedem Groszy”

Krwawe wesele w Zagłębiu Nożownictwo w śródmieściu Sosnowca

Zaledwie w numerze poniedziałkowym podaliśmy przebieg niesłychanie krwawego zajścia w Sosnowcu przy ul. 3-go Maja, gdy znowu dziś mamy do zanotowania dwa podobne wypadki, świadczące o fatalnym wprost stanie bezpieczeństwa w Zagłębiu.

W ub. niedzielę przy zbiegu ulic Orlej i Dzikiej w Sosnowcu dość liczni (!) przechodni byli świadkami awantury. Dwóch młodych mężczyzn, stojących na chodniku, pokłóciło się z sobą, a w pewnej chwili kłótnia przemieniła się w bójkę. W tym momencie jeden z awanturników wy dobył z kieszeni nóż i błyskawicznym ruchem zatopił go w plecach swego przeciwnika. Po krwawym swym czynie

zbiegł. Zajście spowodowało liczne zbiegowisko, a kiedy na miejscu zjawili się policjanci, rannego z nożem w plecach wbito po rekojęć, odwieziono do szpitala. Jest to Marjan Szyller, zam. przy ul. Pzennej 4.

Zbiegłego nożowca, którym okazał się Miłkołaj Silans z Będzina Kołtataja 45, aresztowano. Zajście wynikło na tle porachunków osobistych.

Ze Strzemieszyc donoszą o krwawej awanturze, jaka tam miała miejsce w ubiegłą niedzielę, w mieszkaniu niejakego Bagińskiego.

Odbywało się tam wesele, na którym w charakterze gościa był również p. Stanisław

Duda, sekretarz gminny z Zagórza. Około godziny 22 w chwili gdy przy dźwiękach muzyki tańczono, do mieszkania wtargnęło kilku awanturników z niejakiem Stanisławem Zychem na czele, którzy mimo protestów gospodarzy, koniecznie chcieli wziąć udział w zabawie. Kiedy wreszcie nieproszonego gościa udało się wyrzucić za drzwi, kilku z nich rzuciło się na sekr. Dudę, usiłując go pobić. Zaatakowany w obronie własnej wy dobył rewolwer, z którego strzelił kilkakrotnie. Po strzałach ranny Zych padł na podłogę trafiony 2 kulami w głowę i pachwinę a koledyż tego pierzeł. Rannego umieszczono w szpitalu.

307)
STRESZCZENIE POCZĄTKU POWIEŚCI.
 Jan Tadeusz hrabia Klimczok z Bielska dozbawiony majątku i nazwiska przez oszusta Lubara uciekł w góry z postanowieniem, że będzie tępli zły, a bronił pokrzywdzonych. Klimczok dobrał sobie towarzyszy i utworzył z nimi bandę rozbójniczą która swoją siedzibę miała w pobliżu malowniczej doliny Bystrej. W jakimś czasie później stary przestępca Watson dostał od Lubara 10 tysięcy guldenów, aby nie mówił nikomu o jego czarnej przeszłości. Watson w towarzystwie niejakiej Misł przyleciał po pewnej karczmy, gdzie się upił. Wtedy Misł okradła go z pieniędzy i uciekła, Watson postanowił przeto posłać po pieniądze do Lubara.

— Oczywiście nie robię tego ze względu na moją własną osobę, ani też w celu nalegania na wielmożnego pana — zapewniał. — Bardzo byłoby mi przykro, gdyby mi wielmożny pan moje nierozważne słowa wziął za złe. Spodziewam się, że będę miał zaszczyt, wielmożnego pana jeszcze długo gościć w moim skromnym hotelu. O zapłacenie rachunku wcale mi nie chodzi!

To powiedziawszy, szybko zabrał znów rachunek, który wciąż jeszcze leżał na stole.

— Łotr! — pomyślał sobie Watson. — Dopóki myślał, że nie mam pieniędzy, chciał mnie fantować i wyrzucić na bruk. Teraz zaś, gdy mnie znowu uważa za bogatego człowieka, płaszczy się przedemną, jak niewolnik.

— Omal nie popsuję sobie dobrego interesu — pomyślał karczmarz. — Jeżeli mi się uda zatrzymać tego panicza u siebie jeszcze przez dziś i jutro, zarobię na tym interesie najmniej z dwieście guldenów.

Lecz ani jeden, ani drugi nie zdradzał swych myśli, tylko czekał na rezultat, jaki wyniknie z wysłania umyślnego posłańca, który tymczasem z listem Watsona puścił się w drogę.

**CLVII.
 NOWA ZBRODNIA.**

Szymon Lubar wcale się nie ucieszył, gdy wszedł do niego posłaniec z listem. List był pisany w tonie bardzo poufałym i miał treść następującą: „Kochany hrabio! Wydarzyło mi się wielkie nieszczęście. Wydaje się, jakby mi kto pozazdrościł pieniędzy, które mi dałeś. Nie było ich zbyt wiele. Namyśliłem się dopiero później, że zrobiłem wielkie głupstwo, poprzestając na otrzymanych od ciebie dziesięciu tysiącach guldenów.

Pieniądze te w dodatku jeszcze zgubiłem. W jaki sposób to się stało, powiedzieć ci nie mogę. Ze względu na taką drobnostkę będzie ci to z pewnością rzeczą obojętną. Dziesięć tysięcy guldenów jest sumą, jaką ty, kochany hrabio, nieraz już z pewnością przez jeden wieczór przegrałeś w karty. Wiem, że nie dbasz o taką sumę. A ponieważ nie chcę wzbudzić w tobie podejrzenia, jakobym cię chciał obrazić, nie oceniam należycie twojego majątku, więc proszę cię, abyś mi przez posłańca przysłał natychmiast drugie dwadzieścia tysięcy guldenów. Żądanie moje stawiam z tego prostego powodu, że nie chciałbym ci się narpykrzać dwa razy.

Jestem przekonany, że wysłuchasz mej prośby i oswoobodzisz mnie z nie miłego położenia. Bo pomyśl sobie, że ten łotr karczmarz nie chce mnie puścić, dopóki mu nie zapłacę dość znacznego rachunku. Prawda, że i tobie byłoby w najwyższym stopniu przyjemnie, gdybym jeszcze dłużej przebywał w tej okolicy? Nie przy-

puszczam, żebym się mylił. Czy zyczysz sobie, abym sam przyszedł do Bielska po pieniądze? Tę przyjemność mógłbym ci wyświadczyć z ochotą. Lecz chciałbym ci tylko na to zwrócić uwagę, że łatwo mógłbym zbłądzić i zamiast do ciebie, zejść na policję, lub do prokuratora. Na pożegnanie przesyłam ci serdeczne uściśnienia, bo skoro tylko dostanę dwadzieścia tysięcy guldenów, nie zobaczymy się już nigdy!

Twój stary przyjaciel i towarzysz z cuchthauzu Tomasz Watson“.

Łatwo sobie wyobrazić, z jakim uczuciem Szymon Lubar list ten przeczytał. Z początku bladł i czerwienił się naprzemiennie. Potem ogarnęła go niesłychana wściekłość. Taka bezcelność nie spotkała go jeszcze nigdy. Ten łotr Watson udawał w liście, jakoby suma dziesięciu tysięcy guldenów była tak mała, że o niej wspominać nie warto. Oczywiście chciał mu Lubar dać stosowną odpowiedź. Chciał mu napisać, że...

No, cóż takiego chciał mu właściwie napisać? Czy nie był on wydany na łaskę i niełaskę dawniejszego swojego towarzysza? Czy już teraz nawet nie drżał z obawy, że posłaniec mógł po drodze list otworzyć i przeczytać?

Zaprawdę, złością niczego nie mógł dopiąć. Watson potrzebował tylko wykonać zawartą w liście i ukrytą groźbę i zjawić się w Bielsku, a Lubar miałby z tego powodu największe nieprzyjemności! Cóż miał począć? Czy miał temu łotrowi posłać żądane dwadzieścia tysięcy guldenów? Lecz to było niemożliwe, bo Szymon Lubar nie miał nawet tak znacznej sumy w domu. A choćby ją miał nawet, czyby pieniądze uchroniły go od dalszych nieprzyjemności?

Właśnie zbytńia pohopność byłaby Watsona skłoniła do nowych żądań. Ten wólcęga gotów był dwadzieścia tysięcy guldenów tak samo przehułać, jak to uczynił z otrzymanymi już dziesięcioma tysiącami. Jego bezczelne wymuszanie nie ustałoby nigdy.

Szymon Lubar byłby najchętniej krzyczał ze wściekłości. Znalazł się on w położeniu bez wyjścia.

Mijała minuta po minucie, a posłaniec czekał za drzwiami. Wreszcie Szymon Lubar zdecydował się, co miał zrobić. Z początku chciał włożyć w kopertę tysiąc guldenów i posłać je Watsonowi z ostrzeżeniem, że większej sumy nie miał się spodziewać. Lecz później rozmyślił się i przyszedł do przekonania, że najlepiej z Watsonem rozmówić się osobiście. W takim razie był zabezpieczonym przed niemilemi niespodziankami. Pocóż zresztą miał dawać czarne na białem? Lubar kazał więc Watsonowi przez posłańca powiedzieć, że przyjedzie sam, osobiście, i przywiezie z sobą, co potrzeba. Z taką odpowiedzią natychmiast puścił się w powrotną drogę. Szymon Lubar zaś kazał natychmiast zaprzężyć do powozu.

— Będzie to walka bardzo ciężka — mamrotał do siebie przed wyjazdem. — Jestem pewien, że ten łajdak nie zadowolili się drobnostką. Na wszelki przypadek wezmę ze sobą większą sumę.

Serce krwawiło mu się z żalu, gdy otwierał szufladę i wyjmował z hürka pakiet, w którym znajdowało się dziesięć tysięcy guldenów w papierach. Najchętniej byłby te pieniądze zachował dla siebie samego.

— Jeszcze ich Watson niema — mamrotał i pocieszał sam siebie. — Nie łatwo oddam mu całą sumę.

Jak zwykle przed każdą podróżą, tak i teraz zabrał z sobą nabity rewolwer i ostry sztylet, bo chociaż, jak mu teść powiadał, Klimczok już nie żył, jednak zbójcy jego codziennie, jak słuchy dochodziły, napastowali podróżnych w lesie cygańskim...

Watson wcale nie był zadowolony z odpowiedzi, jaką mu przyniósł posłaniec. Wydawało mu się, że sprawa pójdzie gładziej. Ta okoliczność, że Szymon Lubar chciał przyjechać osobiście była dowodem, że nie miał zamiaru wypłacić żądanych pieniędzy bez targu.

— Co za sknera! — mrucał Watson bardzo zakwaszony. — A przytem taki bogacz! Niech tylko przyjedzie! Dwadzieścia tysięcy guldenów! Nie ustąpię ani złamanego szeląga!

Mimo to był w strachu, że Szymon Lubar mógł po swoim przyjeździe zderzyć mu z głowy aureolę przyjaciela. Na wszelki wypadek naprzód już wysyskał wedle możliwości zapowiedziany przyjazd Szymona Lubara.

— Hoho — pomyślał sobie, gdy posłaniec zdawał w obecności karczmarza sprawę ze swojej podróży, — po tem poznaję mojego przyjaciela! On sam chce przyjechać, pocziwiec! Widzicie więc sami, jak bardzo mnie ceni. No tak, zaraz sobie pomyślałem, że skorzysta z okazji, będzie chciał mnie zobaczyć i przez parę godzin zabawić się zemną. Postaw tylko zaraz, gospodarzu, kilka butelek szampana na lód, żeby nam było wesoło. Może Szymon — Watson wymienił tylko imię, żeby się zdawało, że żył z Lubarem w poufalej przyjaźni — przywiezie z sobą kilku znajomych.

— A teraz, panie gospodarzu, przynieś mi natychmiast kilka butelek, bo chcę ich spróbować i przygotować się godnie na przyjęcie mojego starego przyjaciela.

Karczmarz nie kazał sobie tego dwa razy powtarzać. Wkrótce zjawił się na stole kubek z lodem, z którego wyglądało kilka szyjek, opatrzonych w srebrne kapsułki. Nie dziw więc, że Watson był w siódmym niebie.

Szymon Lubar kazał długo czekać na siebie, bo nie mógł w powozie jechać tak szybko, jak konny posłaniec. Watson wytrzeźwiwszy tymczasem, zaczął się niecierpliwie, bo była już godzina przed północą.

Dziś wogóle już nie przyjedzie! — mówił Watson, podnosząc się z krzesła. — Chodźmy spać! Szkoda, dzisiejsza noc mogła być bardzo wesołą! Lecz może mój przyjaciel nie chce przyjechać o zmroku. O ile go znam, będzie żądał odemnie, abym nędzny powóz, którym przyjechałem, odesłał z powrotem, a sam będzie chciał mnie odwiedzić swoim własnym powozem aż do najbliższego miasteczka! Tak, tak, on wie, co się komu należy, ten stary mój przyjaciel, hrabia Szymon Lubar!

Karczmarz, który siedział za szynkwawasem, zmuszony całymi godzinami słuchać przechwałek Watsona, zaczął drzemać i kiwać się na krześle. Rad był, że mógł wreszcie za przykładem woźnicy, który przed godziną wszedł już z izby gościnnej, udać się na spoczynek. W tej chwili rozległ się turkot powozu. Watson drgnął, jak pod działaniem iskry elektrycznej.

— To on — zawołał z tryumfem. — Ha, zaraz sobie pomyślałem, że hrabia nie pozwoli mi czekać na siebie daremnie.

Powóz zajechał przed karczmę. Zanim karczmarz zdolał ocknąć się ze snu i przywitać gościa, Szymon Lubar już wszedł do izby. Miał zarzucony

na ramionach ciemny, długi płaszcz, sięgający mu aż do kostek. Z bladej i ostrej jego twarzy ponuro i złośliwie spoglądały przenikliwe jego oczy, przesuwały się badawczo po całym otoczeniu i zatrzymały ostatecznie na twarzy Watsona i na srebrnych szyjach butelek, stojących na stole.

Gdy Watson spostrzegł zamurzoną twarz Szymona Lubara, parsknął wymuszonym, wesołym śmiechem.

— Haha, witaj kochany przyjacielu! Widzisz, że przygotowałem wszystko na twoje godne przyjęcie! Rzeczywiście, jest to wielka łaska z twojej strony, że przyjechaś osobiście, chcąc mnie jeszcze raz zobaczyć i wypić zemną kieliszek wina.

Twarz Szymona Lubara pozostała chmurną i nieprzyjazną, jak dotąd.

— Dziękuję, nie mam pragnienia! — odpowiedział odmownie. — Chodźmy do twojego pokoju! Tam nikt nam nie przeszkodzi!

Watson był w głębi duszy oburzony, że Szymon Lubar nie przyjął narzuconej roli. Lecz nie zdradzał się z swoim uczuciem.

— Haha, tak to z nim zawsze! — powiedział, odwracając się do karczmarza. — W cztery oczy najlepszy towarzysz, lecz mruk nieprzystępny przy obcych.

Szymon Lubar byłby najchętniej pijanego gadułę schwycił za gardło.

— Kończmy! — mruknął z złością. — Jestem rzeczywiście zdrożony i nie mam ochoty tracić czasu na próżno.

— Zawsze ten sam, zawsze ten co dawniej! — śmiał się Watson, którego Szymon Lubar popychał do drzwi.

Lubar kazał gospodarzowi zarezerwować dla siebie osobny pokój i po obejrzeniu go udał się z Watsonem do jego izby.

— Czy wypijemy jeszcze butelkę szampana? — zapytał się Watson, gdy karczmarz chciał odchodzić.

— Owszem!

— Proszę przynieść dwie od razu — zawołał Watson za gospodarzem. — Znam mojego przyjaciela Szymona. Musi on wpięć odtając i nabrać humoru.

Podczas gdy karczmarz poszedł po wino, Szymon chodził po pokoju, nie mówiąc ze złości ani słowa. Watson spoglądał na niego z podębą.

— Jeżeli będziesz odgrywał rolę wielkiego pana, sam sobie zaszkożysz, — mruknął wreszcie. — Po co te uwagi? Czy mam może powiedzieć gospodarzowi, że w rzeczywistości nie jestem przyjacielem hrabiego Szymona Lubara, tylko zbrodniarza Szymona?... — Milcz! — syknął Szymon Lubar, przystępując przerażony do Watsona, którego schwycił za ramię.

Prawie w tej samej chwili wszedł gospodarz do pokoju, przynosząc szampana.

— Proszę wino postawić na stole! — powiedział Szymon Lubar, zmuszając się do uśmiechu. — Skoro mój przyjaciel upiera się i chce koniecznie pić jeszcze późno w nocy, muszę mu sprawić tę przyjemność!

Watson skinął na gospodarza po za plecami Szymona Lubara, jak gdyby chciał przez to powiedzieć: Widzisz, on już odtaja i zaczyna nabierać humoru.

Karczmarz zapytał się gości, czy nie mają dalszych jeszcze życzeń.

Szymon Lubar gwałtownym ruchem ręki dał znak odmowny.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Szajka oszustów „emigracyjnych” przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie

Przed Sądem Apelac. w Krakowie toczyła się 27 bm. sensacyjna rozprawa. W latach 1927—1930 wzrosła liczba osób zamierzających wyjechać do Ameryki. Ograniczenia, czynione przez rząd amerykański, utrudniały w dużej mierze emigrację. Na terenie Małopolski środkowej, a szczególnie w powiatach rzeszowskim i strzyżowskim zawiązała się konspiracyjna spółka, która posiadając spółnika w konsulacie amerykańskim w Warszawie, w osobie wicekonsula Holla, potrafiła mimo zakazu władz amerykańskich, wysyłać tam setki osób z Polski.

Rzeszowska spółka robiła to w ten sposób, że dowiadywała się o osoby, które urodziły się w Stanach Zjednoczonych, a następnie przybyły do Polski. Od osób tych spółka nabywała metryki, na podstawie których w porozumieniu z wicekonsulem wystawiano dokumenty, potrzebne do wyjazdu.

Osoba, która chciała wyemigrować, wklejała w dokumenty te swoją fotografię z fałszywym stwierdzeniem tożsamości, wydanym przez wójta danej gminy i płacąc wreszcie za to horrendalne sumy, otrzymywała gotową wizę na wyjazd do Stan. Zjedn.

Po kilkuletniej działalności, oszustwo wyszło na jaw. Wicekonsul Holl został skazany przez sąd amer. na 2 lata więzienia, zaś spółników: Franciszka Urbana, sąd okr. w Rzeszowie skazał na 3 lata więzienia, a Marię Urbanową, Władysława Iskrę, Jana Stachowicza i Wojciecha Lwa — na mniejsze kary z zawieszeniem.

Sąd apelacyjny po przeprowadzonej równocześnie dopatrując się innych przestępstw, skazał go na 3 lata więzienia, uwalniając go od zarzutów, zienia.

Tragedja 17-letniej dziewczyny z pod Będzina Bezprzytomną znaleziono na granicy polsko-niemieckiej

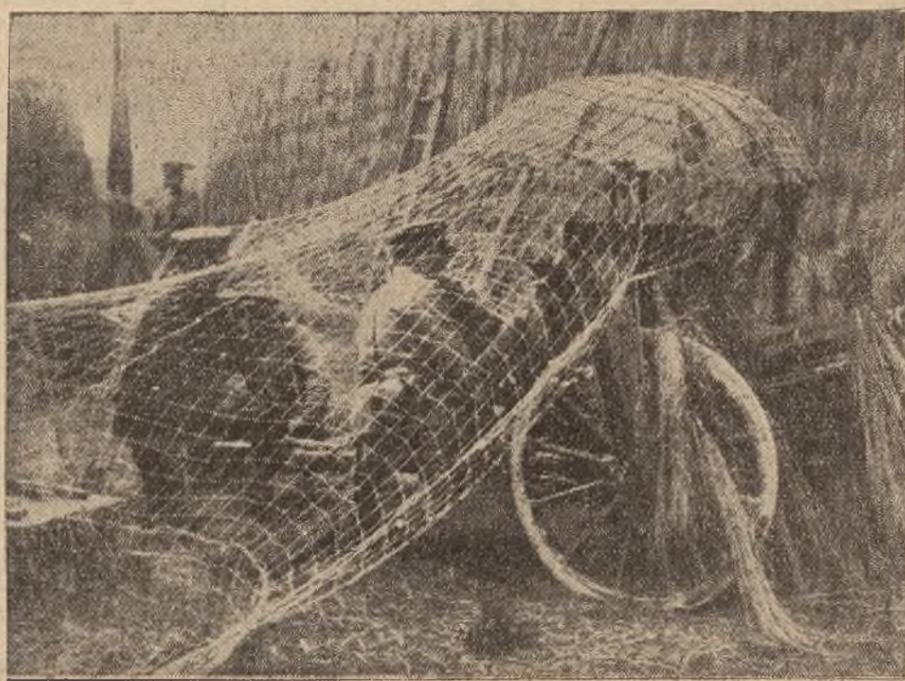
Dn. 25 bm. o godz. 19,45 strażnik graniczny doprowadził na posterunek w Kończycach 17-letnią Alfredę J. z Dańdówki, pow. Będzin, która leżała w lesie około 300 m. od granicy, wijąc się w bólach.

J. zeznała na posterunku, że 23 bm. wyszła z domu rodzicielskiego w poszukiwaniu pracy. Nie znając okolicy, przekroczyła nieświadomie granicę do Niemiec, gdzie spotkała pewnego osobnika w mundurze hitlerowskim, który oświadczył jej, że pochodzi z Zabrze i zaproponował, że ją tam zaprowadzi.

W lesie nad granicą jednak pod groźbą użycia rewolweru miał się na niej dopuścić

gwałtu, co też później potwierdziło badanie lekarskie.

Dokonawszy tego czynu hitlerowiec pozostawił J. nieprzytomną w lesie i zbiegł. J. odstawiono na zlecenie lekarza do szpitala w Nowej Wsi. Znaleziono przy niej 100-markowy stary banknot, 1 markę rentową i 10 fenigów, oraz kartkę wyborczą z napisem „Za” z ostatnich wyborów niemieckich. J. twierdzi, że w chwili, gdy leżała bez przytomności w lesie, hitlerowiec musiał jej przedmioty te włożyć bez jej wiedzy do torebki. Dochodzenia w tej sprawie wykażą, czy opowiadanie J. polega na prawdzie.

Przeciwlotnicza ochrona artylerii polowej. Na ostatnich tegorocznych ćwiczeniach jesiennych armii japońskiej, które się odbywały w obecności Mikada i zagr. attaches wojsk. zastosowano skutecznie przeciwlotnicze zastłony (maski) stanowisk artylerii polowej.

Tajemnicza kradzież papierosów w Wodzisławiu Włamanie do fabryki Państwowego Monopolu Tytoniowego

W nocy na 23 bm. nieznanymi sprawcy włamali się przy pomocy podrobionego klucza do magazynów Państw. Fabryki Monopolu Tytoniowego w Wodzisławiu, gdzie z magazynów na I. piętrze wykradli jedną wielką skrzynię, zawierającą 40.000 „Rarytasów”, wartości 1.400 zł., którą zrzucili z okna I. piętra na ul. Fabryczną. Następnie przeladowali zawartość jej do worków i oddalili się w niewiadomym kierunku.

Okolo godz. 1 w nocy zauważyli klucznik Kłapsla i przod. Gryszka na ul. Jana nieznanego osobnika, niosącego podejrzanego worek, zawierający 8.660 sztuk „Rarytasów”. Resztkę prawdopodobnie zdołali unieść z sobą jego współnicy.

Policja przypuszcza, że kradzież popełniona została w porozumieniu z pewnymi osobnikami, zatrudnionymi w fabryce. Poza to dziwnym się wydaje, że w ciągu nocy po podwórzu fabryki patroluje bez

Brat postrzelił brata w Strzemieszycach

W ub. niedzielę w Strzemieszycach bracia Bordowczowie 19-letni Stanisław i 14-letni Edward z biurka swego ojca wyjęli rewolwer, który oglądali. W pewnej chwili nastąpił wystrzał, a kula trafiła w nogę Edwarda, który z krzykiem osunął się na podłogę.

Chłopcy tłumaczyli ojcu, że konieczne chcieli poznać broń, nie wiedząc, że rewolwer jest nabyty.

Krwawe zajście między uczniemi szkolnymi w Katowicach

Drogerzysta Rudolf Fonfara z Katowic (Ligonia 22) zgłosił policji, że dn. 22 bm. o godz. 16 po bóje między uczniami szkolnymi na dziedzińcu szkoły powszechnej im. Piłsudskiego, uczeń Sogała z Katowic zadał synowi jego Joachimowi Fonfarze ranę nożem w okolicę serca, powodując silny upływ krwi. Rana na szczęście nie jest niebezpieczną.

Chciała „podłować” zdrowe dziecko

Z początkiem bież. miesiąca ogłosiła niejaka Tekla Kornarowa w Żorach w Urzędzie Stanu Cywilnego o śmierci 4-miesięcznego swego dziecka.

Po załatwieniu formalności prosła K. o udzielenie zapomogi na urządzenie pogrzebu, twierdząc, że jest bez środków pieniężnych.

Sprawa ta wydała się jakoś urzędnikowi podejrzaną, wobec czego zawiadomił o tem policję, która stwierdziła, że dziecko cieszy się najlepszym zdrowiem.

Kornasowa będzie obecnie odpowiadała przed sądem za usiłowane oszustwo, oraz za wprowadzenie władz w błąd.

Poszukujemy mordercy śp. posterunkowego Fójcika

Znany bandyta Siwiec sprawcą mordu

W toku dalszych energicznych dochodzeń w sprawie skrytobójczego zamordowania post. policji ś. p. Wincentego Fójcika w Rybniku władze policyjne doszły do przekonania, że sprawcami zbrodni mogli być jedynie złodzieje, którzy tej samej nocy na godzinie przed dokonaniem zbrodni w Ligocie Rybnickiej skradli ze składu kolejarza Kuczery 3 butelki wina i wiadro musztardy. Złodzieje, rozgoryczeni widocznie zdobyliem małego lupu, wysmarowali całe drzwi składu musztardą, po czym zbiegli w kierunku Rybnika.

Uciekających przez pola zauważył pierwszy pełniący służbę w budce kolejowej nr. 19 przy szosie Zorskiej, kolejarz, który w chwili

później zawiadomił o swych spostrzeżeniach przejeżdżającego właśnie rowerem posterunk. Fójcika.

Post. Fójcik, jadąc za uciekającymi, przytrzymał ich na ul. Hutniczej gdzie — jak to pisaliśmy — padł od kuli jednego z złooczyńców podczas wylegitymowania ich.

W toku równoległe prowadzonych dochodzeń w sprawie kradzieży w Ligocie, stwierdzono, że głównym sprawcą tej kradzieży był znany na terenie Rybnika i całego Województwa złodzieł, 25-letni Franciszek Siwiec z Chwałowic, który dwukrotnie w ciągu b. r. zdołał wyłamać się z więzienia. Pierwszy raz wyłamał się Siwiec z więzienia w Rybni-

Ślady kradzieży obrazów w muzeum Krasińskich prowadzą do Zagłębia

W związku ze słynną kradzieżą obrazów w muzeum ordynacji Krasińskich w Warszawie, wśród zagłębiowskich sfer artystycznych, rozeszła się pogłoska, że ślady sensacyjnej kradzieży prowadzą do Zagłębia. Według tych pogłosek, do Zagłębia miano przywieść część skradzionych obrazów, a stąd miały być przeszmuglowane do Niemiec.

Równocześnie prawie w Zagłębiu pojawił się komis. Wajs, wysłannik warszawskich władz śledczych, którego przyjazd łączono ze śledztwem w sprawie kradzieży. Cel przyjazdu kom. Wajsa pozostaje dotąd tajemnicą władz, które w sprawie sensacyjnej pogłoski nie wydały żadnego komunikatu.

Karygodne niedbalstwo kameniczników w Siemianowicach

W ub. sobotę wskutek nienależytego zabezpieczenia otworu w piwnicy, przy ul. Siemianowicza 1 w Siemianowicach, wpadła do piwnicy Gola Maria z Siemianowic i doznała ciężkich okaleczeń głowy i rąk. Przed 10 dniami padł do tego samego otworu 29-letni czeladnik rzeźnicki Kandzia z Siemianowic, który wówczas doznał pęknięcia miednicy, złamania żebra i innych obrażeń wewnętrznych, wskutek czego przewieziono go do szpitala w Siemianowicach. Właściciele realności Franciszek Mikszan i Leonard Koźdoń doniesieni zostali celem ukarania.

Echa olbrzymiej afery kolejowej w Zagłębiu

W związku z wykryciem afery z przewożeniem pasażerów na „gapi”, aresztowano kolejarzy: Stan. Detkę, Stan. Krawczyka, Jana Suidę i Włodzimierza Domańskiego z Kielc.

W ub. poniedziałek aresztowanych, śledzący zwolnił z aresztu, oddając ich jednak pod dozór policji.

Śledztwo w tej sprawie trwa.

Odpowiedzi Redakcji

J. N. Sosnowiec. Odpowiedź zamieściliśmy już w Nr. 307. z dn. 11 bm. Szkoła kadetów w Lwów oraz Szkoła Kadetów Rawicz.

P. K. Nowy Bytom. Niestety radykalnego środka nie możemy wskazać. Najlepszym środkiem przeciwko tego rodzaju robactw jest terpentyna.

P. Z. Kończyce. 1) Należy zwrócić się z wnioskiem do Sądu o przyznanie alimentów w wysokości co najmniej 50 proc. pobieranej przez męża emerytury. Choćby się nawet wyprowadził do Niemiec, alimenty musi jednak płacić. 2) W sprawie audycji radiowych nie Pani nie będzie mogła zrobić. To już musi Pani cierpliwie znośić.

G. J. Zasada. Pisaliśmy już, że z powodu przeszkód technicznych wysyłkę początku powieści „Obca przy własnym ognisku” zmuszeni jesteśmy przelożyć na inny termin.

przerwy aż 3 stróżów, i że żaden z nich nie zauważył złodziei, ani nie usłyszał huku spadającej na ulicę skrzyni z papierosami.

Echa krwawej bójkki na dworcu w Dąbrowie

Fatalne skutki picia wódki

W ub. poniedziałek w Sądzie Okręgowym w Sosnowcu odbyła się rozprawa przeciwko 26-letniemu Edwardowi Milnerowi, mieszkańcowi Dąbrowy, zam. przy ul. Łabęckiej 27, który mając w kieszeni grubszą gotówkę, odwiędził jedną z miejscowych knap.

Upity do nieprzytomności, zamiast udać się do domu, znalazł się w poczekalni dworca kolejowego i poczuwszy nagły przypływ animuszu „rycerskiego”, z okrzykiem: „uciekać, bo morduję!”, rzucił się na oczekujących pasażerów, bijąc ich laską i pięściami.

W poczekalni powstał popłoch, je-

dnak wezwana policja wkrótce przywróciła porządek.

Na rozprawie Milner, dla którego zeznania świadków wypadły obciążająco, skazany został na 1 i pół roku więzienia, jednak sąd biorąc pod uwagę skruchę skazanego, zawiesił mu karę na 3 lata.

Rysopis Siwca jest następujący: Wzrost 167 cm. włosy jasno-blond, wygląd grubiak. Główna kom. Policji Woj. Śl. wyznacza nagrodę w wysokości 1000 złotych dla tych osób, które w jakikolwiek sposób przyczynia się do ujawnienia i ujęcia sprawców zbrodni, przy czym zastrzega sobie rozdział nagrody według własnego uznania z wyłączeniem drogi sądowej.

Wszelkie informacje w tej sprawie kierować należy do najbliższego post. policji wzd. do Urzędu Śledczego w Katowicach, gmach Urzędu Wojew. Nr pokoju 638 III piętro.

8 milionów Polaków za granicami kraju

nie może być skazanych na wynarodowienie

W sali Senatu rozpoczął się w niedzielę o godz. 10 rano piąty zjazd Rady Organizacyjnej Polaków z Zagranicy. W prezydium zajął miejsce prezes rady, marszałek Wł. Raczkiewicz. W bocznych łóżkach zasiadli przedstawiciele rządu i organizacji. Wśród zaproszonych gości przybył m. in. kpt. Skarżyński, zwycięzca Atlantyku.

Nie mamy kolonii, nie mamy własnych terenów poza granicami państwa, ale mamy 8 milionów Polaków, rozrzuconych po szerokim świecie żyjących i pracujących wśród obcych, ale czujących zawsze swą wspólnotę z ojczyzną, mimo lat odosobnienia, mimo setek tysięcy kilometrów oddalenia.

Gdy w roku 1929, w czasie Powszechnej Wystawy Krajowej, zwołano pierwszy zjazd Polaków z zagranicy — zjechały się setki delegatów. Przez wszystkie granice spieszyli na wezwanie z ojczyzny przedstawiciele wychodźstwa polskiego z całego świata.

Zebrań wówczas na tym pierwszym zjeździe powołali do życia Radę organizacyjną Polaków z zagranicy, której powierzono zadanie skonsolidowania wychodźstwa polskiego i stworzenia z niego jednej, świadomej swych praw i celów całości.

Otwierając piąty zjazd Rady marsz. Raczkiewicz zaznacza, iż głównym celem obrad obecnych będzie położenie podstaw organizacyjnych pod przyszły drugi walny zjazd Polaków z zagranicy.

Następnie przedstawiciel ministra spraw zagranicznych wygłasza przemówienie powitalne, poczem zabierają głos kolejno delegaci Polonii zagranicznych: Polacy z Francji, Niemiec, Austrii, Rumunii, Łotwy i Czechosłowacji. We wszystkim, co mówią, dźwięczy jeden wspólny ton: wzruszenia na słowo — Polska. „Bez względu na warunki — mówi przedstawiciel Polonii niemieckiej — w jakich nam przyjdzie żyć i pracować, wysoko dźwierzć będziemy sztandar sprawy narodowej“.

„Widziałem w ich oczach dumę i radość, że są Polakami — mówi dyr. Lenartowicz w swem sprawozdaniu z tegorocznych inspekcji. — Widziałem w nich prawdziwy entuzjazm.“

Z chwilą odzyskania niepodległości i zorganizowania własnego systemu rządzenia — myśli wolnego Polaka zwróciły się ku braciom na obczyźnie, którzy w twardej, obcej służbie wynaradawiali się, stopniowo tracąc swą łączność z ojczyzną. Szereg stowarzyszeń, powstałych wśród większych skupień emigracyjnych, wiodło swój anemiczny żywot, podpierany jedynie ofiarą pracą ideowych jednostek. Gdy z dalekiej ojczyzny nadeszły pierwsze próby nawiązania kontaktu — odpowiedziano im gorąco, z zapalem i entuzjazmem.

Dziś, nekani bledą i kryzysem, emigranci polscy garną się do idei konsolidacji tem silniej, iż wierzą, że wspólnymi si-

łami łatwiej im przyjdzie przeżyć te chwile najcięższe.

Zapoczątkowana przez poszczególne, drobne stowarzyszenia emigracyjne, powstała idea stworzenia światowego Związku Polaków z zagranicy. **Hasło: policzmy się, ilu nas jest, abyśmy wiedzieli, do czego jesteśmy zdolni, co możemy zdobyć, a z czego trzeba zrezygnować bez poddawania się z ludzkiem — ogarnęło wszystkie ośrodki polskie poza granicami kraju.**

Zadanie opracowania statutu Związku

powierzono Radzie organizacyjnej Polaków z zagranicy.

Projekt ten, przedstawiony na obecnym zjeździe Rady przewiduje, jako najwyższą władzę walny zjazd delegatów polskich ośrodków emigracyjnych z całego świata. Zjazd taki, według projektu, byłby zwołany co pięć lat do Polski.

W roku przyszłym w sierpniu albo wrześniu zwołany zostanie drugi zjazd Polaków z zagranicy, który zatwierdzi powstanie światowego związku.

Bandyci wykoleili pociąg błyskawiczny

Gwałtowna walka rewolwerowa między podróżnymi i bandytami

Z Londynu donoszą: W nocy z niedzieli na poniedziałek bandyci spowodowali wykolejenie pociągu błyskawicznego na linii Charbin — Mandżurii. Większa część wagonów uległa rozbiciu. W pociągu znajdowało się 400

podróżnych. Dotąd brak jeszcze bliższych szczegółów o rozmiarach katastrofy, jednak wiadomo, że doszło do gwałtownej walki rewolwerowej pomiędzy podróżnymi a bandytami.

Obowiązkowa służba wojskowa w Niemczech

Szturmówki przekroczyły stan armii cesarskiej

Z Paryża donoszą: W tutejszych kołach wojskowych stwierdzają, że już 20 października roku bieżącego wprowadzona została w Niemczech obowiązkowa służba wojskowa w szturmówkach hitlerowskich.

Naczelnik wódz szturmówek, Hitler, jednocześnie wydał nakaz zwiększenia ilości pułków szturmowych (t. zw. standar-

tu) o 50, czyli do ogólnej liczby 245.

W ten sposób szturmówki przekroczyły swą liczebnością stan przedwojenny armii cesarskiej.

Powyższa wiadomość znajduje potwierdzenie w artykule premiera saskiego, Killingera, opublikowanym w nrze 323 „Leipziger Neuste Nachrichten“.

Częściowe uwzględnienie rekursów

w sprawach podatkowych ks. Pszczyńskiego

Z Warszawy donoszą: Najwyższy Trybunał Administracyjny ogłosił w poniedziałek wyroki w głównych sprawach podatkowych ks. Pszczyńskiego. Komplet sędziący pod przewodnictwem sędziego Birkfellnera, uwzględnił częściowo rekursy podatkowe księcia, dotyczące wymiaru przeszło 3 milj. złotych podatków za lata budżetowe 1925 i 1926, 1927/28, 1929/30 i 1930/31. Moty-

wem uwzględnienia rekursu było uznanie tych wymiarów za wadliwe. Natomiast rekursy za lata 1924/25 i 1928/29 odrzucono.

W ten sposób została ostatecznie rozstrzygnięta sprawa, która miała przez kilka lat żywy rezonans polityczny nie tylko w Polsce, ale i w Europie, a także na terenie Ligi Narodów.

13 tek dla radykalnych socjalistów

w nowym gabinecie francuskim

Z Paryża donoszą: Chautemps przedłożył prezydentowi republiki w poniedziałek po południu osta-

tecznie ustaloną listę nowego gabinetu. Lista członków nowego gabinetu daje skład ministrów niemal bliźniaczo podob-

Dyrektor gimnazjum

falszerzem świadectw

Z Warszawy donoszą:

W poniedziałek Sąd Okręgowy rozpatrywał sprawę b. dyrektora gimnazjum w Warszawie Kołodziejczyka, oskarżonego o fałszowanie świadectw szkolnych. Kołodziejczyk, jak się pokazuje, dopuścił się fałszowania świadectw tylko w 2-ech wypadkach. Sąd biorąc pod uwagę okazyjną przezeń skruchę i podeszły wiek (liczy lat 62) skazał go na rok więzienia z zawieszeniem kary.

7 trupów

w starciu z „Żelazną Gwardją“

Z Bukaresztu donoszą:

W niedzielę w Dobrudży doszło do poważnych wykroczeń „Żelaznej Gwardji“. Do miejscowości Eski Daba przybyło w aucie 36 członków „Żelaznej Gwardji“, celem podjęcia propagandy. Kiedy burmistrz miasta zabronił im tego, doszło do sprzeczki a potem starcia, w którym burmistrz, jego zastępca i 6 wieśniaków zostali zabici wystrzałami z rewolwerów.

Po czynie gwardziści zbiegli i dotąd jeszcze nie ustalono ich nazwisk.

Atak tłumy na więzienie

W miejscowości San Jose (Kalifornia) tłum, złożony z przeszło 15 tys. osób, zaatakował więzienie i wyprowadził znajdujących się w areszcie śledczym sprawców porwania syna bogatego kupca. Obydwaj zostali zlynczowani.

ny do rządu Sarrauta: Chautemps — prezydium rady ministrów i sprawy wewn., Paul Boncour — sprawy zagraniczne, Renaldi — sprawiedliwość; Daladier — wojna, Sarraut — marynarka wojenna, Pierre Cot — lotnictwo, Frot — marynarka handlowa, de Monzie — oświata, George Bonnet — skarb, Marchandean — budżet, Laurent-Eynac — handel, Paganon — roboty publiczne, Dallmier — kolonie, Lamoureux — praca, Queuille — rolnictwo, Ducos — emerytura, Mistler — poczta, Israel — zdrowie i higiena.

Podsekretarzami stanu zostali: w prezydium rady ministrów — Marcombe, w ministerstwie spraw wewnętrznych — Bertrand, w ministerstwie gospodarstwa — Patenotre, w ministerstwie spraw zagranicznych — Detessan, w ministerstwie oświaty — Cheron, a dla nauk technicznych — Le Georgeau, w ministerstwie wojny — Guy La Chambre, w ministerstwie lotnictwa — Delesalle.

W składzie gabinetu zaszły więc małe zmiany. Na 18 ministrów zaledwie 4 nie wchodziło w skład poprzedniego gabinetu. Z pośród tych czterech, Lamoureux wchodził w skład przedostatniego gabinetu.

Według przynależności partyjnej 13 ministrów należy do partii radykalnych socjalistów.

TU WYCIĄC!

Humor

Z WYKLADÓW ROZTARGNIONEGO UCZONEGO.

Zeby meć odwagę, trzeba być śmiałym.

Pod Grunwaldem zabitych zostało 40.000 Krzyżaków, ale ilu z nich umarło, niewiadomo.

Komografja jest to bardzo mądra nauka, ona udowodni nawet to, w co sama nie wierzy.

Ludzie z rozumem Napoleona Bonaparte rodzą się bardzo rzadko. Jak dotąd ludzkość nie zaszotała w dziejach jeszcze ani jednego.

WŁAŚCIWY ZWROT.

— Przyjmij mój drogi Marjanie szczere wyrazy współczucia z powodu śmierci twej kochanej ciotki, jak słysze, napisała ci znaczny majątek — serdecznie ci tego gratuluje.

W ZAPALE...

— Stoczyliśmy walkę.. Pchnąłem go tak mocno, aż się zaoczył. Chcąc poprawić oś, rozejrzałem się za nim i nie było go nigdzie, aż tu narzę... kłecz na moich piersiach.

baronówniej. Jakkolwiek służąca, była jednak zbyt delikatna, by ją to miało nie dotyczyć.

Oboje nie przeczuwali jednak prawdziwego powodu.

Jak Olga mogła dobrze wyglądać, jeżeli prawie każdą noc spędzała w łazach? Cóż boleśniejszego dla kobiety, jak być codziennym świadkiem czułych słów, z którymi ukochany człowiek zwraca się do innej, szczęśliwej rywalki!

Bo chociaż Janusz nadal nie chciał, by Olga czytywała mu rano i wogóle zjawia się przed nim niepotrzebnie, to przecież nie mógł zabronić jej oddawania Sydonji małych przysług, gdy ta bawiła u niego.

Przy tej sposobności musiała jednak starać się jaknajmniej mówić. Sydonja ze szczególną przyjemnością oznajmiała jej o tem.

— Dzieje się to na życzenie mego narzeczonego, — rzekła. — Hrabia nie może bez wstretu słuchać twego szkaradnego głosu!

Baronówna mówiąc te słowa, nie przeczuwała wcale powodu, dla którego Janusz nie chciał słyszeć Olgi, który zbyt słodko brzmiał mu dawniej w uszach.

Olga jednak знаła ten powód i dlatego wylewała łzy z rozpacz.

Ach, większy jeszcze smutek, większe poniznie czekało.

Od kilku dni w willi przebywały pierwszorzędne krawcowe, które pod okiem Sydonji szyły wspaniałą toaletę ślubną.

Olga musiała im w tem pomagać. Często zdarzało się, że długo w noc musiała siedzieć, by szyć

Z dniem 1-go grudnia br. ogłoszenia drobne do „Siedem Groszy” przyjmować będziemy po groszy 20 za 1 słowo

Administracja.

UWAGA PP. KRAWCY!

Na miesiąc grudzień br. projektuje Śląski Instytut Rzemieślniczo-Przemysłowy w Katowicach dla pp. mistrzów i czeladników krawieckich kursy kroju damskiego i męskiego. Nauki udzielać będzie p. Tadeusz Górski — długoletni krojczy firm dostawców nadwornych i profesor Akademii Zawodowych w Londynie, Berlinie, Frankfurtie i Wiedniu.

Zgłoszenia kierować należy do końca listopada br. do Śląskiego Instytutu Rzemieślniczo-Przemysłowego w Katowicach, ulica Krasińskiego 3, pokój nr. 68, tel. nr. 837.

W łodzi kauczukowej naokoło świata

Dziennikarz niemiecki B. Ulrich, który przedsięwziął podróż naokoło świata w łodzi kauczukowej, zatrzymał się w Rzymie. Wypłynął on z Kilonii 15 czerwca r. b. i drogą via Brema, Amsterdam, Ostenda, Calais i wzdłuż Sekwany dopłynął do Paryża. Z Paryża przez rzeki i kanały dotarł do Marsylii, stąd zaś morzem do Genui. Ulrich spodziewa się, że opłynięcie świata zajmie mu 14 lat.

Książka z jednego zdania

W Paryżu wyszła z druku książka, najkrótsza zapewne ze wszystkich istniejących na świecie. Na okładce znajduje się nazwisko autora: „Raymond Gido” i tytuł: „Czy ona może być kochanką?” Odpowiedź na to pytanie wyłożona została na sześciu stronach, ale składa się ona z jednego, jednego zdania: „Zależy to wyłącznie od kobiety”. Każde słowo tego zdania wydrukowane jest na jednej stronie. Ostatnia, szósta strona zawiera: Koniec! Autorowi chodziło zapewne o zwrócenie uwagi na siebie. Możliwe, iż ekscentryczny pomysł będzie się podobał snobom, którzy postarają się o nabycie oryginalnego „działa” i włączenia go do swojej biblioteki.

Ślaskie dachy — „wymysł żydowski”

„Vossische Zeitung” donosi, że konferencja burmistrzów berlińskich postanowiła wystąpić pod adresem nadburmistrza miasta Berlina z postulatem, aby wydał odpowiednie zarządzenie budowlano-policyjne, któreby umożliwiło na przyszłość stawianie przez budowniczych domów o płaskich dachach. Oczywiście dlatego, że płaskie dachy — w pojęciu hitlerowskich rasistów — mają być... „żydowskim wymysłem”.

Jasnowiąsa Texas Guinan

Awanturnicze życie królowej amerykańsk. gangsterów

W Ameryce, w Kanadzie zmarła głośna „królowa gangsterów”, jasnowiąsa Texas Guinan. Umarła w przeddzień obalenia prohibicji w Stanach Zjedn., to znaczy, „w sam czas”, bowiem piękna Texas żyła i czerpała majątek z... prohibicji.

Nazywała się naprawdę Marie Louise, urodziła się w dalekiej fermie Far West'u. Nikt nie wie kiedy to nastąpiło, przyzwyczajono się bowiem uważać Texas Guinan za... nieśmiertelną... Wiadomo tylko, że wychowywała się w klasztorze Sióstr Sercanek i że ją stamtąd wyrzuciono, gdy, założwszy się z koleżankami, wdrapała się na dzwonnice klasztornej po piorunochronie. Powróciwszy do domu, dała folę temperamentowi. Przedzierzgnęła się w „kwojokę” i od rana do nocy harcowała na nieujędzonych koniach w ranczu ojcowskim. Jako piętnastoletnia dziewczyna brała udział w nagonkach na dzikie konie, ujeżdżała je i występowała na popisach cowbojów.

Ktoś zwrócił uwagę na niezwykle „miss”, która dosiada nieosiadlanych koni, strzela do celu jak stary traper i cieszy się miernym wśród hałasty cowbojskiej. Idąc za radą „mecenasa”, wstąpiła do cyrku, a następnie — przy jej engagement do filmu, gdzie w okresie triumfów Toma Mixa i Harta — piękna Texas uchodziła za najodważniejszą z kobiet. Była rywalką bohaterów

awanturniczych filmów, jedyną przedstawicielką kobiet-cowbojek.

W kilka lat później zjawiała się w wielkim music-hallu w Chicago. Ubrana w męski strój i skrzydaty kapelusz sombrero, śpiewała z towarzyszeniem gitary piosenki Dalekiego Zachodu. Głos miała jak żardzewiały garnek, a ta Marlena Dietrich, dykcję także do niczego, więc musiała ustąpić miejsca zawodowym pieśniarkom, bo nie znano się jeszcze wtedy na... śpiewakach bez głosu. Nie zraża ją to wcale. Wybiera sobie nowy zawód — kierowniczkę nocnych klubów.

W okresie prohibicji Nowy Jork upijał się na umór, ale pokryjono, pod osłoną nocy, w zacisznych „clubs”, które rejestrowano w policji jako poważne instytucje, skupiające ludzi, pragnących się kształcić lub trudnić filantropią. Przekupni wywiadowcy patrzyli przez palce na owe „instytucje”, w których po północy szampań lał się strumieniami, a posiedzenia odbywały się w barze, pod przewodnictwem zlekka wstawionej Texas Guinan.

Texas była niestrudzona w roli „przewodniczki klubów”. Od wieczora do rana kręciła się wśród gości, zachęcała ich do picia, sama mieszała cocktaile i wносиła toasty na cześć wybitniejszych osób. No, i... pomagała gościom nawiązywać stosunki po za szmuglowaniem alkoholu. Dzięki niej nie-

jedna „czarna Mańka” zrobiła zawrotną karierę i znalazła swego milionera.

Z czasem Texas Guinan stała się właścicielką kilku spelunek i co wieczór odbywała tournée po swoim podziemnym królestwie. Przynosiła sobie manery „d z i k u s e k” z Dalekiego Zachodu, kleła jak farmer, zachowywała się buńczucznie i prowokacyjnie. Specjalnością jej było obrzucanie gości stekiem wymyślnych obiegów i nieprzyzwoitych kalamburów, co szczególnie podniecało dystyngowanych starszków. Była oczywiście członkinią tajnych związków hotleggerów i racketeerów, którzy trudnią się głównie szantażowaniem bogatych Yankesów.

Dostawy alkoholu i... ładnych kobiet, to niezły business. Texas zarabiała przeciętnie 2 miliony dolarów rocznie, z czego wypłacała spory procent policji nowojorskiej. Dzięki temu mogła bezkarnie pod skrzydłem władz bezpieczeństwa rozwijać swą występłą działalność.

W roku 1931 sędziwa królowa „whooppe” przybyła do Francji ze świtą fotogenicznych przyjaciółek, i zamierzała pokazać Francuzom, jak się bawi Ameryka, ale zapomniała wyrobić sobie pozwolenie na pobyt w słodkiej Francji. Toteż dojechała tylko do Hawru. Gdy na pokładzie statku zjawili się przedstawiciele władz i oświadczyli pani Texas, że musi zawrócić do Ameryki, odpowiedziała:

— Teraz rozumiem, dlaczego Francuzi przysłali nam posąg Wolności. We Francji wolność nie ma znaczenia...

W Plymouth we Anglii spotkała ją taka sama nieprzyjemność. Texas nie dała za wygraną. Chcąc się koniecznie dostać do Anglii, zdecydowała się zaślubić Anglika, bo „chcę zostać poddaną Jego Królewskiej Mości Króla Jerzego”. Na apel Texas zgłosił się jeden ryzykant, ale nie podobał się królowej i dostał kosza. W ten sposób piękna Texas nie była ani we Francji ani w Anglii.

Pomimo kryzysu — niestrudzona Texas robiła kokosowe interesy. Założyła setki klubów w wszystkich większych miastach Stanów Zjednoczonych i Kanady. Podczas objazdu swoich posiadłości w Kanadzie zachorowała na zapalenie otrzewnej i umarła, po dwudniowej chorobie. Do końca zachowała werwę i przytomność umysłu.

— Pochowajcie mnie jak się patrzy — oświadczyła swoim bliskim — po amerykańsku, a więc galopem. Chcę, żeby bezpośrednio za samochodem, wiozącym moje ciało, jechały samochody policyjne. Niech będzie dużo szpicliów, bo oni mieli ze mną najwięcej kłopotu. Załączam też na mój pogrzeb agentów prohibicji. Szkoda, że nie będę słyszeć westchnienia ulgi, jakie się wydobędzie ze zbiorowej piersi policji amerykańskiej...

Szkolenie policji hinduskiej w regulowaniu ruchu ulicznego.

To pierwsze jest lepsze

W Anglii zaznaczył się w ostatnich czasach ciekawy fakt nawiązujący do powrotu węzłów małżeńskich między rozwiedzionymi małżonkami. W roku bieżącym blisko 500 rozwiedzionych par małżeńskich pogodziło się i wróciło z powrotem pod wspólny dach. W

przeważnej liczbie wypadków przyczyną istotną pogodzenia się małżonków były dzieci. Dwie trzecie ogólnej liczby pogodzonych małżonków posiadało dzieci. Znany adwokat londyński opowiada, iż trzydziestu jego klientów, którym poprowadził rozwód, powróciło do swoich ex-małżonków, ponawiając śluby.

TU WYCIĄC!

— 158 —

Lila spojrzała na nią obojętnie.

— Masz słuszość. Ja też nie gniewam się na ciebie wcale — rzekła z ironią. — Przeciwnie, wieszuję ci tego krzywoprzysięcy — położyła nacisk na tem słowie — z którego nie masz wcale powodu być dumną.

Powiedz mu to odemnie i dodaj, by się nie wazył u mnie pokazywać! Powiedz mu jeszcze, że niezadługo usłyszy o mnie!

Nie oglądając się za siebie, wyszła na schody.

Heddy spoglądała na nią z otwartymi ustami.

— Do licha, co się jej stało? — rzekła półgłosem do siebie. — Co ona mi powiedziała? Że mi go wieszuję i nazwała go krzywoprzysięcą?

Pewno myśli o przysięgach miłosnych, jakie jej składał. Już dawno mówiłam, że nie ma dobrze w głowie!

Wróciła do pokoju, potrząsając głową.

Lila zaś pojechała do hotelu, myśląc o zemście na Woleckim.

ROZDZIAŁ XIV.

MGLA SIĘ PRZEDZIERA.

Sydonja tryumfowała. Była już prawie u celu swych pragnień. Zubożała szlachcianka, baronówna Werner, która posiadała prawie tyle, co miała na sobie, miała poślubić hrabiego Dembskiego i rozporządzać od tej chwili tysiącami.

Służący w zamku mieli teraz niewesołe czasy.

Janusz chciał, by dla uniknięcia ludzkich języków, Sydonja opuściła wille na krótki czas narzeczeństwa i zamieszkała u krewnych.

— 159 —

Sydonja odmówiła jednak stanowczo. O, nie, ona nie była tuzinkową kobietą! Co ją obchodziły złe języki ludzkie, jeżeli trzeba pielegnować nie-szczęśliwego człowieka i zastąpić jego dzieciom matkę.

Niech sobie świat szkaluje ją! Ona chętnie zniesie wszystkie przykrości dla ukochanego człowieka!

Powiedziała o tem Januszowi. Wzruszyło go tyle dobroci, wielkości duszy i poświęcenia.

Sydonja rządziła teraz w willi jak prawdziwa pani. A chociaż dla Janusza była słodką i czuła dobrze jej pazurki.

Zwłaszcza Olga, która ciągle musiała być na jej usługach, cierpiała wiele z powodu jej ustawicznego łajania. Baronówna czuła do niej szczególną niechęć o dczasu, gdy wbrew jej woli pozostała w służbie.

Za najmniejszym przewinieniem, a nawet bez powodu, Sydonja karciała ją surowo i nie ukrywała wcale swej antypatii do niej.

Olga jednak cierpiała bez skargi. W milczeniu spełniała swe obowiązki. I tylko pani Jaskólska i stary Andrzej, który ją nieraz obserwował, potrząsając głową, zauważyli, że z policzków jej znikają powoli rumieńce i, że powleka je niezdrowa bladeść.

— Zdaje się, że praca tutaj jest dla niej za ciężka — mówiła pani Jaskólska.

Andrzej znowu był zdania, że młoda pokojówka cierpi z powodu złego obchodzenia się z nią

Humor

KRÓL I BANKIER.

Angielski bankier Starman był oskarżony o udział w spisku, mającym na celu porwanie króla Jerzego.

Dowiedziawszy się o tem, król zaśmiał się i powiedział:

— Zdarza się nieraz, że król potrzebuje bankiera, ale nie mam pojęcia na co może się przydać król bankierowi...

NOWA FORMA.

— Zadziwiające, ile dowcipów pojawia się na temat pożyczania!

— Tak... to smutnie... bo właśnie chciałem się ciebie zapytać, czy pożyczylbyś mi 100 zł.

PLURALIS.

— Pańska żona jest prawdziwym klejnotem, stną perłą.

— Niech pan lepiej użyje liczby mnogiej i powie, że jest sznurowadłem.

CO PRZESZKADZA.

— Czy nie przeszkadza panu ta narośl na twarzy?

— Nie irytuje mnie tylko czasem, że każdy głupiec zwraca na nią uwagę.

SPORT i KULTURA FIZYCZNA

Wł. Kozłowski

Sport łyżwiarski i jego wartość zdrowotna

Istnieje kilka rodzajów sportu, które w bardzo ograniczonej formie odpowiadają wymaganiom absolutnej zdrowotności i bezpieczeństwu. Zachodzi to szczególnie przy tych gałęziach sportu, w których uprawia się współwodnictwo, a gdzie nie zawsze zasada fair play bywa stosowana. Warunkiem w uprawianiu sportu zawodniczego jest albo zdrowa konstytucja danego sportowca, lub też odpowiedni wiek. Jeżeli te dwa zasadnicze warunki nie bywają przestrzegane, to znaczy uprawiający sport nie rozporządza odpowiednią siłą fizyczną i wytrzymałością, lub też granica wieku nie jest odpowiednia, natenczas uprawiany sport przynosi ćwiczącemu tylko szkodę. Te rodzaje sportu zatem — a jest ich większość — mogą tylko w ograniczonej sferze możliwości być kontynuowane, są zatem tylko warunkowo sportami pożytecznymi i bezpiecznymi.

Istnieją jednakowoż inne formy ćwiczeń cielesnych, posiadających właściwość potęgowania zdrowia, absolutnej bezpieczeństwa, a obejmujących najszerzej kręgi ćwiczących. Umyslnie określamy te formy jako ćwiczenia cielesne, a nie sport, który wymaga nateżenia energii, oraz pewnej dozy duchowej intensywności której nie posiadają niektóre stopnie wieku, jak np. wiek dziecięcy, lub wiek starczy. Do tych ćwiczeń cielesnych zaliczamy turystykę pieszą, pływanie, gimnastykę na wolnym powietrzu, oraz zwyczajne ślizganie się po lodzie. Jak pięknym jest widok lodowiska, na którym ślizgają się dzieci ledwie od ziemi odrósłe, starcy pochyleni i grzybieli, młodzież obojga płci, goniąca i mijająca się w kunsztownych esach i floresach, duży i mali, szatynych esach i floresach, duży i mali, chudzi i otyli, twarze czerwono-pyzate i twarze anemicznie białe, silni i słabi, chorzy i zdrowi!

Czemu należy przypisać, iż łyżwiarstwo, jako sport mas, cieszy się tak dużym powodzeniem? Każdy niemal człowiek, bez względu na wiek i płeć, ma już we krwi wrodzony pęd do szybkości i odalenia. Każdy chciałby być szybszy i chciałby pojsć dalej, aniżeli jego bliźni, a gdy mu się to udaje, używa pełni zadowolenia, zaspakając swoją ambicję. łyżwiarstwo, jako ćwiczenie cielesne, daje znakomite korzyści zarówno pod względem fizycznym, jakoteż duchowym.

Już sama nauka ślizgania się jest względnie łatwa i krótka. Mowa tu o zwyczajnym ślizganiu się, względnie posuwaniu na lodzie. Wysiłek jest tu tak minimalny, iż nawet człowiek słabowity może go bez trudu i żadnego niebezpieczeństwa dla siebie pokonać. Jeżeli opanowaliśmy już stan i posuwanie się na łyżwach, to posiadamy w tem ćwiczeniu jeden z najłatwiejszych sposobów długotrwałego i niezmęczającego ruchu. Główna praca, jaką organizm wykonuje, polega na utrzymaniu równowagi. Wprawdzie przy ruszeniu z miejsca na łyżwach wysiłek jest nieco większy, natomiast, gdy ślizgający się jest już w ruchu, praca ta jest o wiele mniejsza niż pieszy marsz, gdyż powierzchnia tarcia łyżwy o lód jest mniejsza, aniżeli tarcia obuwia o ziemię. Serce łyżwiarza ślizgającego się w średnim tempie, uderza cośkolwiek mocniej, jak również silniej nieco pracują płuca, działa to jednak więcej uzdrawiająco aniżeli szkodliwie. Dlatego też nawet płucno chorym wolno jest uprawiać łyżwiarstwo, oczywiście w pewnych tylko granicach, gdyż przebywanie w ruchu na mroźnym powietrzu działa na cały organizm niezwykle dodatnio.

łyżwiarstwo posiada również jedną niezwykle cenną korzyść, a mianowicie zmusza do prostego trzymania się. Jest to szczególnie ważne dla dorastającej młodzieży płci żeńskiej, która w tym wieku ma specjalną inklinację do niezdrowego pochylania się, co pociąga za sobą pewne zniekształcenia oraz skrzywienia stosu pańczerowego. łyżwiarstwo posiada zatem lecznicze właściwości dla tego rodzaju skrzywień, które jest tem skuteczniejsze, iż odbywa się na wolnym powietrzu w ruchu i radości zamiast w specjalnych zakładach leczniczych lub zanderowskich.

łyżwiarstwo jest sportem, uprawianym wyłącznie na wolnym powietrzu. Co to oznacza wie każdy. Każdy zatem sport uprawiany w hali, lub sali gimnastycznej, ustępuje bezwzględnie łyżwiarstwu, które uprawiane na mroźnym powietrzu, działa skuteczniej na organy oddechowe, zaopatrując płuca ciągle w świeże powietrze.

To wszystko, co powyżej powiedzieliśmy, tyczyło się zwyczajnego ślizgania, a obecnie przejdziemy do łyżwiarstwa, jako sportu.

łyżwiarstwo sportowe dzieli się na trzy części: na jazdę sztuczną, jazdę szybkościową, oraz gry lodowe, jak hokej, curling i t. d. Każdy z tych sportów posiada swoje zalety i wady. Wspólną ich cechą jest to, iż uprawianie sportu rozciąga się na nieliczną masę specjalnie uzdolnionych sportowców, zaś szerszej masy ćwiczących jest ono z powodu swej jednostronnej specjalizacji, rzadko dostępne.

Jazda sztuczna na lodzie jest w pierwszym rzędzie jazdą zrecznościową. Zreczność ta polega przedewszystkiem na szcucie odpowiedniego nachylenia swego ciała przy ewolucjach, oraz zużyciu i wykorzystaniu biernych sił obrotowych. Siła, wola, energia i psychiczna wytrzymałość odgrywają w jeździe sztucznej główną rolę, dlatego też jest ona w znacznym stopniu rezultatem długoletniej surowej nad sobą pracy. Zdrowy i precyzyjnie pracujący system nerwowy, jaki łyżwiarzowi, uprawiającemu sztuczną jazdę, jest potrzebny, jest jednym z dalszych walorów, tak bardzo dla dzisiejszej młodzieży wskazanych.

Jazda szybkościowa — to rezultat usilnej zaprawy, w której długi oddech, zdrowe serce, pewne opanowanie ciała i odpowiednio wyrobione mięśnie odgrywają pierwszorzędną rolę. Jazdę szybkościową może uprawiać sportowiec w pełni sił fizycznych liczący ponad 20 lat. Poniżej tego wieku zarówno płuca jak i serce nie są jeszcze tak dalece rozwinięte, by niezmiernemu wysiłkowi w jeździe szybkościowej, bez uszczerbku dla swego zdrowia, poddać. Po czterdziestce, gdy ciało wykazuje mniejszą elastyczność, jazda szybka nie jest wskazana. Łagodniejszą i słabszą formą jazdy szybkiej jest jazda turystyczna. Dlatego też w niektórych państwach, jak

np. w Holandji, gdzie silnie rozwinięty jest system kanałowy, turystyka lodowa jest silnie rozwinięta i uprawiana przez masy jest sportem ludowym. Jazda turystyczna jest niezwykle zdrowym sportem. Racjonalnie uprawiana nadaje się dla wszystkich warstw społeczeństwa, a wiek nie odgrywa przytem żadnej roli. Stosunek popularny ślizgawki, jazdy turystycznej i jazdy szybkościowej jest taki sam, jak np. u nas stosunek wycieczek pieszych, turystyki górskiej i taternictwa. Hokej na lodzie jest sportem bojowym, sportem męskimi. Jako gra uprawiany jest przez młodzież, jako sport i walka uprawiany przez mężczyzn. Prawdziwy hokej lodowy wymaga intensywnej pracy fizycznej, dlatego też uprawiający ten sport odznaczają się musi zupełnym zdrowiem, silną budową ciała, oraz dużą wytrzymałością. Niedawno np. podczas badania lekarskiego w czasie igrzysk olimpijskich w St. Moritz skonstatowali lekarze u grających hokeistów ich pełnowartościowość fizyczną, którzy zarówno co do wzrostu, wagi i prawidłowej budowy organów wewnętrznych stanowili prawdziwy typ atletów olimpijskich stojących na równi z maratończykami narciarskimi.

Uprawianie sportu hokejowego pociąga za sobą nie tylko ryzyko uszkodzenia cielesnego, lecz również szkodliwego przemęczenia i przetrenowania. Dlatego też hokeiści powinni po przekroczeniu 20-ki być skrupulatnie przez lekarzy zbadani, celem stwierdzenia ewentualnych szkodliwych zmian w organizmie.

Curling jest to sport spokojny, typowym wypoczynkiem, rozkoszą w słońcu, świeżym powietrzu i lekką pracą. Curling jest to sport dla starszych niejako reminiscencją sportową i zupełnie bezpieczny. W Szkocji Curling jest sportem narodowym niejako bilardem na lodzie, jest to sport, działający zdrowo i ożywczo i dlatego też polecamy go naszym old boyom sportowym.

Z polskiego Związku Pływackiego

Polski Związek Pływacki uchwalił ufundować przechodnią nagrodę (na okres 5 lat) pod nazwą „Nagroda PZP. za rozpowszechnianie umiejętności pływania sportowego”. Celem tej nagrody jest zainteresowanie klubów pływackich i udostępnienie mniejszym klubom brania udziału w zdobyciu nagrody za krzewienie pływactwa wśród najszerzszych mas. Nagrodę otrzymuje klub, który sklasyfikuje najwięcej zawodników.

PZP. zapowiada na okres letni r. 1934 cały

szereg ciekawych międzynarodowych imprez. Obok tradycyjnego meczu Polska — Czechosłowacja w Pradze projektowane jest urządzenie trójmeczcu słowiańskiego Polska — Czechosłowacja — Jugosławia. Nadto spodziewany jest wyjazd kilku czołowych zawodników na mistrzostwa Europy do Magdeburga (12—19 sierpnia), oraz rozegranie meczu Warszawa — Moskwa. Obok tego przewidziane są liczne imprezy międzynarodowe czołowych klubów.

Tournée pięściarzy w Szwecji

— Terminy międzypaństwowych meczów pięściarskich

Ponieważ projekt rozegrania międzypaństwowego meczu bokserkiego Polska — Finlandia, ze względu na stanowisko Finnów, upadł przeto PZB. nawiązał ponownie pertraktacje ze szwedzkim związkiem bokserkim o międzypaństwowe spotkanie w 1934 r. Szwedzi nie zrażeni chwiejnością PZB. skorzystali z nadarzającej się okazji i ostatecznie termin meczu Polska — Szwecja ustalono na dzień 14 stycznia. Zawody powyższe odbędą się w Sztokholmie. Niezależnie od tego drużyna polska rozegra szereg innych spotkań w państwie skandynawskim, rewanżując się za zeszłoroczne tournée Szwedów podczas

ich pobytu w Polsce. Między innymi dotychczas przewidziane są dwa spotkania w Goeteborgu i w Sztokholmie, przytem obydwą nosić będą charakter spotkań międzypaństwowych. Terminy tych zawodów ustalono na 17 i 19 stycznia, a więc już po meczu Polska — Szwecja.

Pertraktacje w sprawie zapowiedzianego rewanżowego meczu Polska — Niemcy też są już zakończone. Mecz ten odbędzie się w Poznaniu w dniu 5 lutego, natomiast w dniu 7 lutego drużyna niemiecka walczyć będzie jako reprezentacja Berlina w międzymiastowych zawodach z Poznaniem.

Sport w Czechosłowacji

O tenisowe mistrzostwa na Hanie Środkowomorawska żupa tenisowa odbędzie walne zgromadzenie delegatów 3 grudnia w Przerowie. Przedmiotem zgromadzenia poza innymi będzie zagadnienie reorganizacji mistrzostw w roku 1934. Wylaniają się wnioski, aby mistrzowskich rozgrywek nie urządzało przez jeden rok. Wątpliwem jest, czy te wnioski uzyskają większość. Walne zgromadzenie będzie miało także rozstrzygnąć czy rozgrywki mistrzowskie będą się odbywały z pięciu graczy, czy też zeszłorocznym systemem daviscupowym.

PUHAR KLUBÓW ZAMIAST PUHARU ŻUP?

Morawsko-śląski turniej pucharowy żup został założony przed 4 laty. Rozegrano dwa roczniki, gdyż każdy rocznik gra się przez dwa lata. Już po pierwszym roczniku skonstatowano, że turniej nie spełniał oczekiwań ani po stronie finansowej, ani po stronie sporto-

wej. Niektóre zapasy cieszyły się tak małym zainteresowaniem, że do nich dopłacano. A jeżeli się weźmie wszystkie postronne wydatki, połączone z turniejem, niema ani jednej żupy, którąby na to przedsiębiorstwo nie dopłaciła Zach-morawska żupa wogóle nie chce grać tych pucharowych zapasów w własnym boisku, raczej grałaby je na obcem. Na Hanie pojawił się wniosek, aby zamiast turnieju żup, urządzić turniej o puchar najlepszych klubów morawskich. Wnioskodawcy twierdzą, że taki turniej osiągnie lepsze wyniki sportowe, będzie się cieszył większym zainteresowaniem i może przynieść tak klubom jak i żupom dobry dochód materialny.

Drobne wiadomości piłkarskie

— W międzyklubowym meczu piłkarskim wiedeńska Vienna pokonała w Paryżu miejscowy Racing-Club w stosunku 4:2.

— W dalszych rozgrywkach o mistrzostwa Austrii, Rapid pokonał FAC 4:1 (1:0), FCW

Sport na Śląsku

I. K. S. PANEWNIK — K. S. POWSTANIEC
NIKISZ 1:0 (0:0)

Mecz, który odbył się na boisku w Panewniku, zakończył się przegraną Powstańców, których od większej porażki obronił bramkarz. Gospodarzy, którzy wystąpili w rezerwowym składzie, bo aż 5-ciu z drugiej drużyny, zdołali jeszcze szale zwycięstwa przechylić na swoją stronę. Strzelcem jedyną bramki był Chuczkwicz, Nowak na lewym skrzydle jest bardzo słaby i nie nadaje się do I drużyny, gdyż brakuje mu jeszcze dużo rutyny. Najlepszą częścią drużyny gospodarzy, to trójka napadu, Rubin, Wencel i Głogowski, w pomocy Walla i Heisig I.

KS. „PONIATOWSKI” GODULA —
KS. „RUCH” RADZIONKÓW
2:4 (1:0)

Pięknym sukcesem może poszczycić się KS. „Ruch” Radzionków nad groźną drużyną KS. „Poniatowski” Godula. Gra przez cały czas na wysokim poziomie i prowadzona w ostrem tempie. Bramki zdobył dla „Ruchu” — Kalus 1, Kruph 1, Skowronek 2.

PING-PONG W MYSŁOWICACH

26 bm. zostały rozegrane zawody ping-pongowe między SMP. i AKP. Mysłowice, które AKP. wygrywa w stosunku 5:4. Najładniejszą walkę rozegrał p. Cmok AKP. Mysłowice z p. Eljaszem SMP. Mysłowice. Sedziował dobrze p. Hans.

TABELA ROZGRYWEK O MISTRZOSTWO KLASY „A” GRUPY III.

	Gier	Pkt.	St. br.
Wawel, Nowa Wieś	8	13	28:4
Slavia, Ruda	8	10	20:15
Zgoda, Bielszowice	9	9	14:16
Pogoń, Nowy Bytom	5	8	9:4
I. K. S. Tarn. Góry	8	7	17:13
Odra, Szarlej	6	6	9:15
Brzeziny Śląskie	3	5	4:4
Halter, Wielkie Hajduki	4	4	12:16
Kresy, Król. Huta	9	4	17:27
Silesia, Łagiewniki	7	3	9:27

TABELA KLASY „A” PODOKRĘGU RYBNIK

	Gier	Pkt.	St. br.
Concordia, Kmurów	8	14	43:9
„20” Rybnik	8	12	17:10
„23” Czerwionka	8	10	19:16
Błyskawica, kop. Ema	8	10	19:17
Silesia, Paruszowiec	7	9	22:14
Naprzód 23, Rydułtowy	8	8	17:17
Strzelec, Pszów	7	7	15:17
Sokół, Wodzisław	7	7	12:14
Pierwszy, Chwałowice	7	4	6:21
KS. Romer kop.	8	3	7:18
Stadion, Mikołów	7	0	0:25

TABELA ROZGRYWEK KL. B. LIGA PODOKRĘGU RYBNIK (I SERJA JUŻ UKOŃCZONA).

	Gier	Pkt.	Bram.
P. W. W. F. Niewiadom	7	12	25:7
„31” Godów	7	10	23:9
„I” Szyby Bluecher	7	10	17:9
Śląsk Głogów	7	10	17:9
Jedność Popielów	7	7	15:10
Czarni Gorzyckzi	7	5	9:23
K. S. w Żorach	7	2	8:22
„Jedność” Łaziska Górne	7	0	0:21

Sport w Bielsku

W niedzielę rozegrano w podokręgu bielskim jedne zawody o mistrzostwo Ligi Śląskiej TS. Koszarawa Żywiec — BBSV. Następnie odbyło się ukończenie zawodów o puchar ofiarowany przez D. F. C. Sturm z okazji 25-letniego jubileuszu, który to puchar zdobył KS. Biala-Lipnik zasłużenie.

Oprócz powyższych zawodów rozegrano mecz przyjacielski RKS. Czechowice przeciw Hakoah w Czechowicach, który zakończył się ponownie zwycięstwem drużyny Hakoah.

MISTRZOSTWO LIGI ŚLĄSKIEJ TS. KOSZARAWA ŻYWIEC — BBSV. 1:1 (1:0)

Zawody powyższe wzbudziły olbrzymie zainteresowanie nie tylko wśród sportowców bielskich, ale i w Żywcu ze względu na to, że Koszarawa jako beniaminek Ligi, która weszła do klasy A do Ligi Śląskiej, w roku bieżącym nie rozegrała od paru lat zawodów z BBSV.

Gra była prowadzona obustronnie z niebywałą ambicją, przyczem Koszarawa okazała się lepszą szczególnie w linii napadu, przeprowadzając piękne ataki kombinacyjne w jednym z wielu ataków Koszarawa zdobyła prowadzenie przez Stepienia przy pomocy Pięcha przy niebywałym entuzjazmie zwolenników, licząc przybyłych z Żywca, oraz Polaków z Bielska. Wynik ten utrzymuje się do pauzy. Po przerwie BBSV. daży z całą energią do wyrównania, co mu się udaje przez Roimka. Obie drużyny dążą do uzyskania zwycięskiej bramki. Jednakże ataki obu drużyn rozbijają się o obrońców. Wynik odpowiada przebiegowi gry. Sedzia p. Pasz z Krolewskiej Huty.

zwyciężył Wacker 3:0 (2:0). Admira wygrała z Austrią 2:1 (2:1). Hakoah nie rozstrzygnął walki z Libertasem 1:1 (0:0) a Sport-Club pokonał Donau 4:1 (3:0). Prowadząca w tabeli Admira musiała ustąpić pierwsze miejsce Rapidowi.

Spori w Małopolsce

PILKA NOŻNA W KRAKOWIE I NA PROWINCJI

W ubiegłą niedzielę odbyło się tylko kilka spotkań, ważnych dla zainteresowanych klubów. Rozegrano mecz o wejście do klasy A, awans do klasy B i wreszcie o puchar KOZPN. Do klasy A zaawansowały po rocznej nieobecności Krowodrza (Kraków) i Tarnovia. Poniżej ostateczna tabelka gier o wejście do klasy A.

	Gier	Pkt.	St. br.
1) Krowodrza	6	9	14:15
2) Tarnovia	6	8	18:9
3) Bocheński	6	6	17:9
4) Trzebinia	6	1	5:21

Zaznaczyć należy, że W. G. i D. KZOPN. ma jeszcze rozpatrzyć protest Bocheńskiego w sprawie meczu z Tarnovia.

Wyniki osiągnięte następujące:

Tarnovia — Krowodrza 8:0 (2:0)

Spotkanie to odbyło się w Tarnowie, przy licznych udziałach publiczności. Miejscowi w świetnej formie, uzyskali wysokie zwycięstwo nad nader słabo grającymi krakowianami, którzy tylko do przerwy byli równowartościowymi przeciwnikami. Bramki zdobyli: — Krawczyk i Pirycki po 3. Jachimiek 2. Sędziował doskonale p. Hejper z Krakowa.

Bocheński — Trzebinia 10:1 (3:1)

Mecz odbył się miał w Trzebinie, na skutek jednak zamknięcia boiska Trzebinie, został rozegrany w Bochni. Gospodarze mieli druzgocącą przewagę i bawili się z przeciwnikiem poprostu w „kotka i myszkę“. Punktami podzielili się: Reguła 4, maba II 2, Zaba 1, Zaba III, Kuszalik i Lewicki po 1. Sędziował wzorowo p. Hirsch z Krakowa.

Lągiewianka — Mościce 2:0 (1:0)

W meczu o wejście do klasy B, rozegranym w Lągiewnikach, zwyciężyli pewnie gospodarze, nie mogąc na skutek słabej dyspozycji strzałowej, uwydatnić cyfrowo stałej przewagi. Obie bramki zdobył: Kuzyk. Sędziował bardzo dobrze p. Bochenek z Krakowa.

Wawel — Grzegorzec 3:2 (1:0)

Na skutek uzyskania przez oba kluby równej ilości punktów, zarządził KZOPN, drugą decydującą rozgrywkę na boisku Wisły, mającą przynieść w rezultacie zwycięzcy pucharu na rok 1933-34. Gra równa, prowadzona ostro i w szybkim tempie, mimo ciężkiego terenu. W regularnym czasie mecz dał wynik remisowy 1:1, wobec czego zarządzona dogrywka, ponownie nie dała rezultatu (2:2). Dopiero w 21 min. po drugim przedłużeniu padła zwycięska dla Wawelu bramka. Ogółem mecz trwał 141 min. Bramki zdobyli: dla Wawelu Wróbel 2 i Boligłowa 1, dla pokonanych Maj i Piwowarski. Meczem kierował bardzo dobrze p. dr. Rumpier.

Ogłoszenie

SPRÓBUJESZ nie pożałujesz. Cerę rob piękna Krem i Mydło „Halina“ N. 1 oraz usuwa pieg. wagi żółte i czerwone plamy cena 2.50 zł; zaś krem „Halina“ N. 2 udektania na zawsze, zapobiega zmarszczkom oraz usuwa takowe, cena 2.80 zł. Wyroby Mag. W. Paździerskiego. Fabr. Komet „Pharmachemja“ Bydgoszcz. Fabr. Skład na G Śląsku S Borvs. Katowice. Piłsudskiego 13

CHCESZ ZAOSZCZĘDZIĆ — na gwiazdkę kup meble jedynie we firmie Śląski Dom Mebli, Katowice, ul. 3-go Maja 19. Ceny najniższe. Wielki wybór. Dostarczamy bezpłatnie na cały Górny Śląsk. Wstap — a przekonasz się. 816

DZIEWCZYNA do dzieci w wieku od 14 do 16 lat z Welnowca, wzgl. Józefowca może się zgłosić. Skrzypczakowie, Welnowiec, Józefa Bedera 33 a, I ptr.

„Humorek“ Rosji Sowieckiej o swoistym posmaku

Pomimo ostrej cenzury, coraz więcej wieści przedostaje się z Rosji do cywilizowanego świata.

Chłop rosyjski — najcierpliwszy z niewolników — czeka, stara się przetrwać okres chłodu i głodu. Komuniści sami zaczynają krytykować swój system.

Rząd szuka nowych dróg. Ale kto spróbuje wypowiedzieć głośno słowo krytyki ten dostaje dobrą naukę.

Nic dziwnego, że w tych warunkach krytyka przybiera formę żartów. W pozorze niewinnych dowcipach kryje się najzdradliwsza ironja. Niewiadomo jak powstają anegdoty, które ludzie podają sobie z ust do ust, a które mówią o winie przywódców i o cierpieniach ludu.

PLAGI.

— Jaka jest różnica pomiędzy Leninem a Mojżeszem? — pyta jeden przyjaciel drugiego.

— Ta, że za czasów Mojżesza najpierw przyszły plagi, a potem oswobodzenie, gdy tymczasem za czasów Lenina po oswobodzeniu zwały się wszystkie plagi.

DOM TOWAROWY.

— Czy macie w Ameryce wielkie domy towarowe? — pyta Rosjanin Amerykanina.

— Oczywiście, że mamy! I to bardzo dużo! — odpowiada chełpliwie gość z drugiej półkuli.

— Ile też macie takich sklepów w Nowym Jorku?

— Ze dwadzieścia conajmniej.

— Jak wysoki jest taki dom towarowy? — indaguje dalej Rosjanin.

— Conajmniej na dwanaście do piętnastu pięter.

— Iu też ludzi pracuje w takim domu towarowym?

— Do trzech tysięcy.

— I nacóż wam potrzeba tylu sprzedających do domu towarowego?

— No, przecie potrzebne są sprzedawczynie, kasjerki, woźni i urzędnicy, którzy inormują, w jakim dziale można kupić zabawki a w jakim bieliznę, czy męskie kapelusze.

— My także mamy dom towarowy w Moskwie — zaczyna Rosjanin.

— A fluz ludzi pracuje w tym waszym domu towarowym?

— Jeden człowiek! Jeden jedyny człowiek! — mówi Rosjanin.

— Niemożliwe! Jakże on sobie daje radę?

— Czyż potrzeba wielu ludzi, aby odpowiadać każdemu pytającemu, że nie ma ani bucików, ani pożywienia, ani materiałów?

ZA PIĘĆ LAT...

Innemu Amerykaninowi przewodnik pokazuje ulicę Moskwy. Na ulicy tej leżą porozrzucone deski i kłody drzewa.

— Mamy projekt „piatiletki“ — mówi znacząco Rosjanin. — Czy widzi pan to drzewo? Za pięć lat stanie tutaj dom wyższy od drapacza chmur w Nowym Jorku!

Idą dalej, i dochodzą do ulicy, w której leżą kupy starego żelastwa.

— Za pięć lat starie tutaj wielki piec hutniczy! — mówi Rosjanin. — A piec ten będzie dziesięć razy większy niż największy piec amerykański.

Idą znów dalej i dochodzą do innej dzielnicy. Na jednej z ulic widać długie ogonki ludzi, wyczekujących przed sklepem spożywczym.

— Co to jest? — pyta Amerykanin.

— Czyż nie mówiłem panu, że mamy plan „piatiletki“? — odpowiada znów Rosjanin. — Za pięć lat Moskwa będzie zbyt mała dla wszystkich ludzi, czekających na chleb!

ULUBIONY TEMAT.

Wogóle „piatiletka“, póki trwała, była ulubionym tematem żartów i kpin. Tak wiele sobie po niej obiecywano, a tak mało się sprawdziło!

Siedzi sobie więc stary dziadunio i narzeka na swój ciężki los.

— Siedzę tu i nie mam nic do jedzenia i nie mam nic do picia! Łachmany spadają ze mnie i drzę z zimna! A jednak chciałbym jeszcze pożyć ze dwadzieścia albo trzydzieści latek!

— Też ochota! Na co ci takie długie życie? — pyta go przechodzień.

— Chciałbym zobaczyć, co też wyjdzie z tej piatiletki!

Meżczyźni pod panowaniem kobiet

Znany socjolog angielski Tompson, w jednym z poczynnych magazynów angielskich ogłosił bardzo ciekawy artykuł o szczepie Raziśów, mieszkających w Indiach.

Wśród tego szczepu panuje wszechwładnie system „matriarchatu“. Przedewszystkiem wszelka własność należy do kobiet. Meżczyzna nieżonaty musi oddawać swój zarobek matce, zaś żonkoś obowiązany jest do tego samego wobec swej połowicy.

Cóż za komiczny stan rzeczy! — zawołają europejczy przedstawiciele płci brzydkiej. Ale Raziśowie nie czują się wcale upośledze-

ni i są z rządów kobiecych bardzo zadowoleni.

A kobiety? Czy zamieniły się na jakich okropnych dragonów w spódnicach, na jakieś wasate baby-huzary? Bynajmniej. Tompson opowiada, że ich uprzywilejowane stanowisko społeczne wcale im nie odebrało wrodzonych wdzięków kobiecych, a może nawet pozwoliło im się równać swobodniej i wspanialej. Myślicie może, że owe kobiety, posiadając pieniądze i rząd w swoich rękach są lekkomyślne, rozrzutne i trwonią zarobek synów i mężów na świecidełka i drobiazgi?

Tompson podkreśla silnie i dobitnie, że dzieje się wręcz przeciwnie. Kobiety tamtejsze odznaczają się wielkim rozsądkiem i zapobiegliwością i oszczędnością

Nito Mussolini, 21-letni syn Arnolda Mussoliniego, zmarłego brata dyktatora Włoch, objął naczelne kierownictwo rządowej gazety włoskiej „Popolo d'Italia“, głównego organu faszyzmu.

Notowania giełdy w Warszawie

z dnia 27 listopada 1933 r.

Akcje:

Bank Polski 79.00.

Papiery państwowe:

3 proc. poz. budowlana 37.85, 4 proc. poz. inwestyc. zw. 103.75 — 103.88; 4 proc. poz. inwestyc. seryjna 107.25; 5 proc. poz. konwersyjna 51.00; 5 proc. poz. kolejowa —; 10 proc. poz. kolejowa —; 6 proc. poz. dolarowa 58.00 — 57.50; 4 proc. poz. dolarowa 48.40 — 48.50; 7 proc. poz. stabiliz. 52.13 — 52.25; 7 proc. L. Z. Państw. Banku Rolnego 83.25; 8 proc. L. Z. Państw. Banku Rolnego 94.00; 7 proc. L. Z. Banku Gospod. Krajow. 83.25; 8 proc. L. Z. Banku Gospod. Krajow. 94.00; 7 proc. obi. Banku Gosp. Kraj. 83.25; 8 proc. obligacje Banku Gospod. Kraj. 94.00; 4 i pół proc. L. Z. Ziemijskie Kredyt. 44.50. Tendencja dla pozyczek utrzymana, dla listów niejednolita.

Waluty:

Marka niem. nieof. 212.53; dolar pryw. 5.55.

Dewizy:

Belgia 124.15 124.46 123.84; Gdańsk —; Holandia 359.15 360.05 358.25; Londyn 29.40 29.54 29.26; Nowy Jork 5.61 5.64 5.58; Nowy Jork kabel 5.63 5.66 5.60; Paryż 34.85 34.94 34.77; Praga 26.43 26.49 26.37; Szwajcaria 172.58 173.01 172.15; Włochy 46.93 47.05 46.81; Sztokholm 151.70 152.45 150.95; Kopenhaga 131.30 131.95 130.65; Oslo 147.80 148.53 147.07. Tendencja niejednolita.

Pożyczki polskie w Nowym Jorku:

Dolarowa 60.00; Dillonowska 69.50, Stabilizacyjna 82.50, Warszawska 49 3/8; Śląska —

Poznańska giełda zbożowa

z dnia 27 listopada 1933 r.

Ceny parytet Poznań.

Żyto 14.50—14.75, Pszenica 18.25—18.75, Owies 13—13.25, Jęczmień 695—705 gr. 13.25—13.50, Jęczmień 675—695 gr. 12.75—13, Jęczmień browarowy 14.75—15.50, Mąka żytnia 65 proc. 20.75—21, Mąka pszenna 65 proc. 29.50—31.50, Ospa żywnia 10.25—10.75, Ospa pszenna 9.50—10, Ospa pszenna gruba 10.50—11, Rzepak zimowy 39—40, Groch Wiktorja 21—23, Groch Folgera 21—23, Orzechy 35—37, Mak niebieski 53—57, Ziemiaki fabryczne za kg. proc. 21 gr., Ziemiaki jadalne 4.25—4.50, Wyka latowa 15—16, Peluska 14.50—15.50, Makuch Iniaur 19—20, Makuch rzepakowy 16—16.50, Makuch stonczakowy 18.50—19.50, Srut Soja 23—23.50, Konieczyna czarna 170—220, Konieczyna biała 80—120, Konieczyna odłuszczone 90—110, Seradela 13.50—15.50, Usposobienie spokojne.

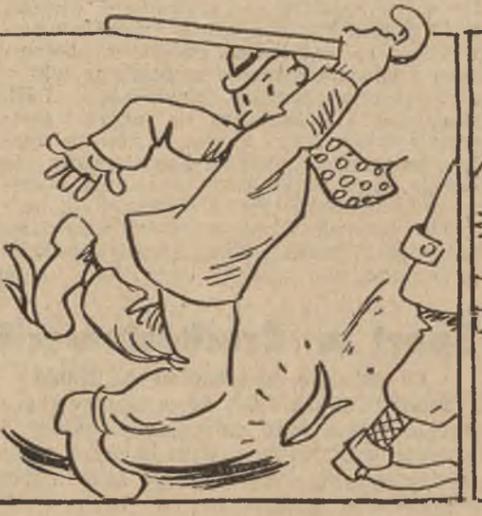
Przygody bezrobotnego Froncka

Z bambusową laską w reku, w swoim nowym melonku, Froncek mile się uśmiecha, idąc sobie po chodniku.

Lecz na środku trotuaru leżały zgnite banany, więc się Froncek nasz poślizgnął i chwije się, jak zalany.

Biedak stracił równowagę więc na ulicy tańcuje i ogromną swoją laską na wsze strony wymachuje.

W tem przechodnia, co szedł przed nim wyrzucił laską, z całej siły, aż mu gnaty z tyłu czaszki niczem dzwonki, zadzwoniły.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Miesięczna prenumerata „7 GROSZY“ wynosi zł. 2,31
 W kraju z przesyłką pocztową „ „ 2,31
 Przy zamówieniu w urzędzie pocztowym „ „ 2,41

KONTO P.K.O. KATOWICE
Nr. 301.746

CENNIK OGŁOSZEN
 1 pole 35 x 67 mm. zł. 15
 Ogł. drobne 10 gr. za słowo